STRIPWEEKBLAD

pep

nr.19 * 1/7 mei 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Lucky Luke
De zwarte
heuvels

Deze week:

Volgende week:

GERBEN KARSTENS
ALFA ROMEO 1300 GT
PEPPLAAT REDDINGBOTEN

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Ed Smits
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep

is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor PEP

postbus 497, Amsterdam

NIEUWE INDIANENVERHALEN

Wie waren die beroemde Indiaanse opperhoofden van wie iedereen de namen kent, maar waarvan men verder eigenlijk niets weet? Wie was Pontiac, het opperhoofd dat eens achttien stammen in opstand bracht en acht sterke Engelse forten wist te bezetten en later, in vredestijd, door een domme moordenaarshand stierf? Wie was de kreupele Sequoyah, de man die zijn volk — de Cherokees — leerde lezen en schrijven. Wie was Mangas Colorados, het Apache-opperhoofd dat uit wraak voor lafhartig verraad alle bewoners van een mijnwerkersnederzetting „onzichtbaar" vermoordde? Wie waren al die Indiaanse leiders, die liever in vrijheid wilden sterven dan in gevangenschap leven?

PEP begint deze week met het eerste van tien nieuwe verhalen over de Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen. Quint heeft ze geschreven en Indianenkenner Hans G. Kresse voorzag ze van illustraties. De eerste series Indianenverhalen hebben gestaan in PEP 18 t/m 29, 1968 en PEP 25 t/m 35, 1969.

Peanuts

De Peanuts vind ik wel het beste van PEP. Hoewel ik op de televisie de Amerikaanse tekst prefereer, vind ik de teksten in PEP zeer goed. Michel Vaillant hoeft er voor mij niet in.

Hans Schneppers, Geldrop

You're dammright, sun.

Kampioenen

Ik zou u willen vragen of u een uithaler van alle Europese en Wereldkampioenen wilt plaatsen van vlak na de Tweede Wereldoorlog. Verder moeten Asterix, Ambrosius, e.a. eruit. Want daar is totaal niets aan. Wat ik ook zo stom vind, is dat als Lucky Luke zijn mond wijd open heeft, blijft zijn sigaret op zijn lip zitten. Dat kan toch niet? En Jolly Jumper kan zijn circuskunsten beter bij zich houden en niet praten.

Frans Hettinga, Burgwerd

Kampioenen circuskunsten?

INHOUD

Tweemaal

Ik vind het een vreselijke streek om Golden Earring 2 keer in Pep te halen. Waarom zij wel en de Who niet? Ja, wel bedankt voor de reportage over hen, hoor. Maar graag nog een uithaler. De Who is toch beter dan Earring. Ze zijn ouder, hebben meer ervaring en zeggen niet zoals Earring dat ze goed zijn. Pete Townshend heeft geen stemfluit nodig om zijn gitaar te stemmen. En de Who hebben geen lang haar nodig om hun platen te verkopen. Earring wel. Dus graag een uithaler, of vinden jullie dit gezwam?

R. Koetzier, Alphen a/d Rijn

Stemfluitje zegt natuurlijk niets.

Worst

Pep zou er goed aan doen een artikel te wijden aan of een uithaler te plaatsen van Joe Frazier, de geprolongeerde wereldkampioen zwaargewicht-boksen. Dat wensen er volgens mij wel meer. Pep is erg goed, behalve Cocco Bill. Dat is voor de kleuters die graag worst eten. Ga zo door.

L. Verberne, Helmond

Wij gaan door met worst eten.

TNT

Bij het zien van de voorpagina van Pep 10 (Agent 327) vlamde het altijd in mij aanwezig sprankje hoop op. Deze steekvlam werd echter met een trefzeker geplaatste lading TNT gedoofd: uw blad bevatte namelijk behalve een, op de tekeningen na, knullige puzzel en vier namaak-driehonderdzevenentwintigers, niet de ware Hendrik IJzerbroot. Wilt u voortaan wat psychologischer te werk gaan?

Peter Visser, Zeist

Hoop doet leven.

Doorgaan

Ga door met de uithalers van oude auto's. Ik vraag niets, ik wacht gewoon af. Ze zijn meesterlijk.

Henk Soetendorp, Capelle

Met jou kunnen we praten.

OPLOSSING PUZZEL PEP 18

Als Charlie Brown iets wil presteren
Zal Linus dat beredeneren
Dan is Snoopy vaak erg arrogant
en zal Lucy, intolerant
het hele plan gaan saboteren.

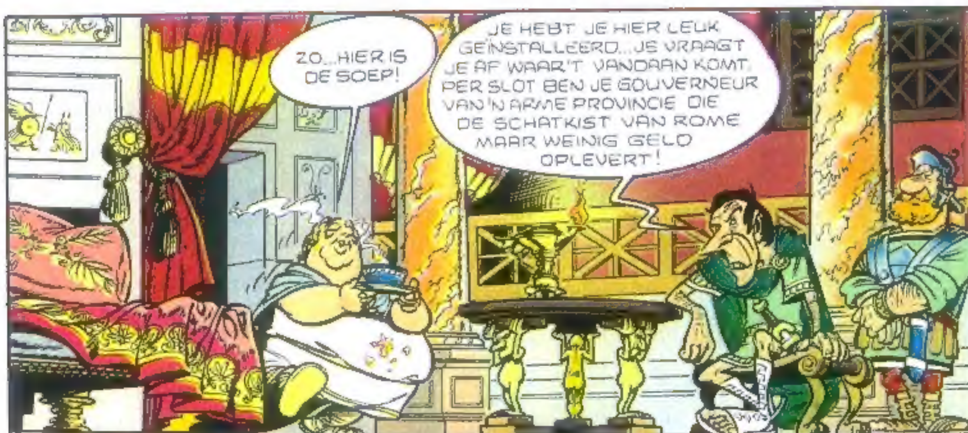
PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.

Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.

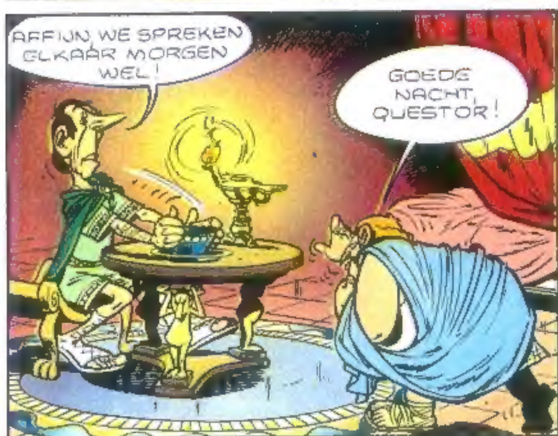
Asterix

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: UDERZO

en

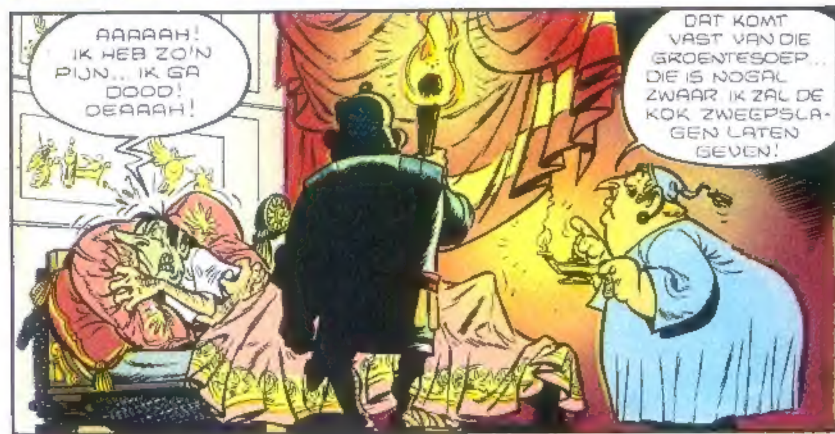

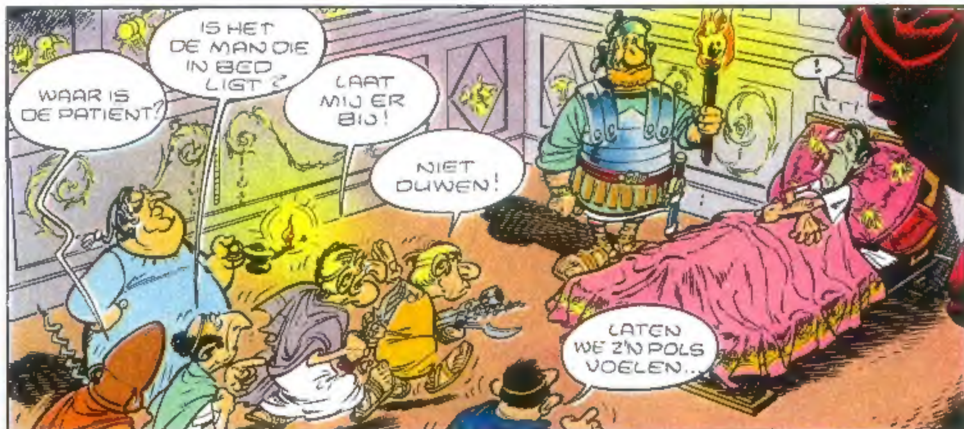

DE HELVETIERS

Gouverneur Gaius Delirius is niet van plan de quaestor inzage te geven in zijn financiële zaken, dus gaat hij er wat aan doen...

WORDT VERVOLGD

Erwin

DOOR: HANS G. KRESSE

DE

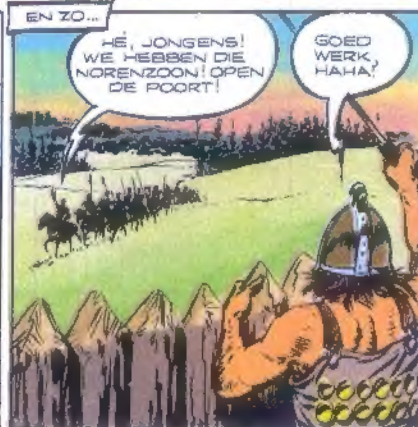

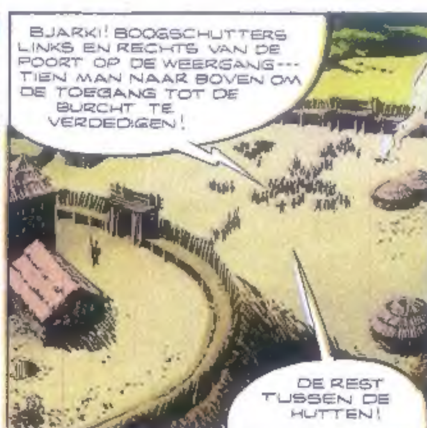

GEWELDENAAR

Terwijl de Saksers en de Picten elkaar te lijf gaan, nemen Erwin en zijn mannen de kans waar en trekken op naar Dunadh's burcht...

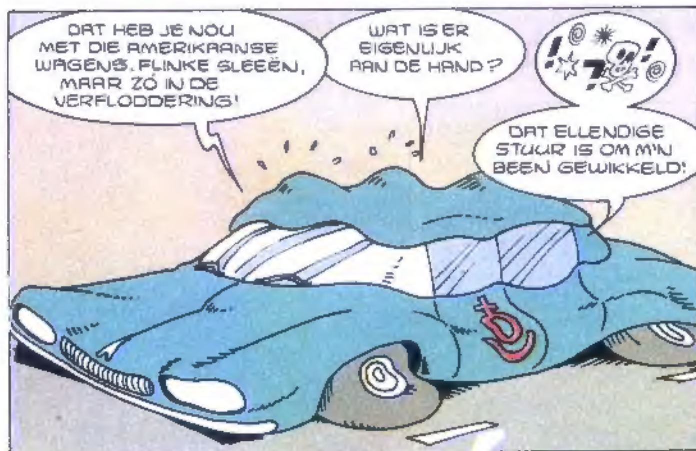

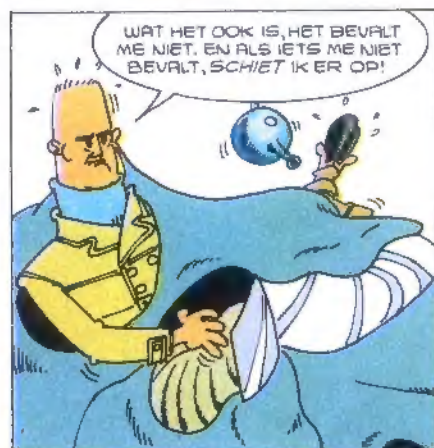
WORDT VERVOLGD

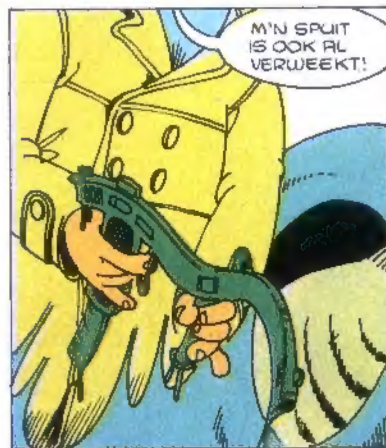
Titus

TEKENINGEN:
HENK 'T JONG
TEKST:
L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR:
MARIANNE DE KRUYFF

HET TOPGEHEIM

Titus krijgt van het meisje uit de andere dimensie zijn eerste opdracht. Hij moet een flaffer op een auto afsturen. Het resultaat?

...MAAR ER KWAMEN NOG MEER ONTVOERDERS IN HET SPEL...

AH, TINO EN BRICK ZIJN AL OP DE AFGESPROKEN PLAATS. MAAR WAAR IS DE PROFESSOR?

KUNT U HET VOLHOUDEN, PROFESSOR?

VANZELFSPREKEND. WIE KERNFYSICA STUDEERT, MOET ZICH TEGENWOORDIG OOK SPECIALISEREN IN HARD-LOPEN, MET HET OOG OP AL DIE ONTVOERINGEN.

HADES

HENK 'T JONG 70

WORDT VERVOLGD

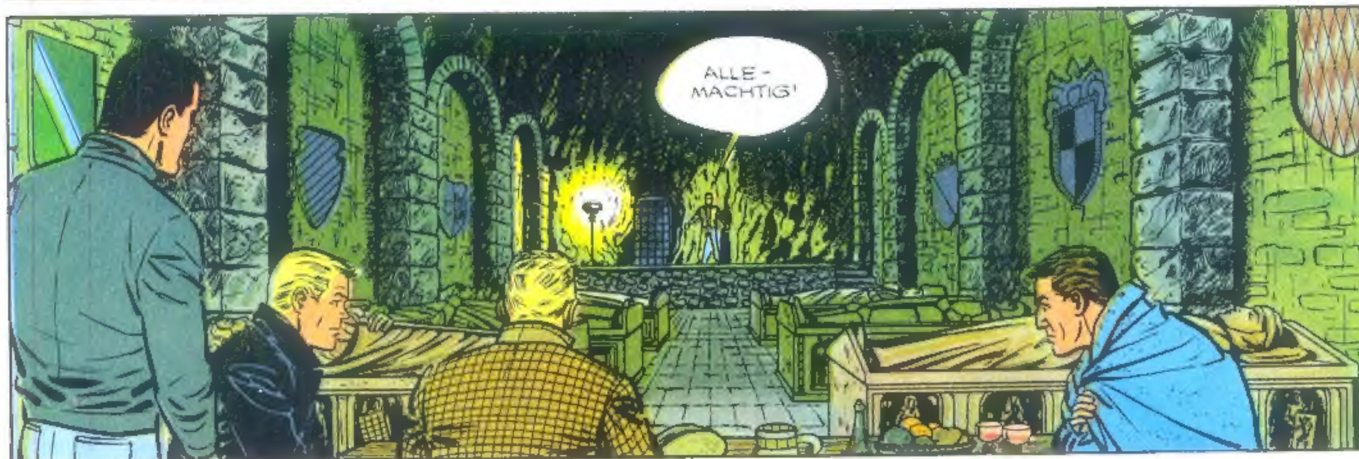
MICHEL VAILLANT

DOOR JEAN GRATON de

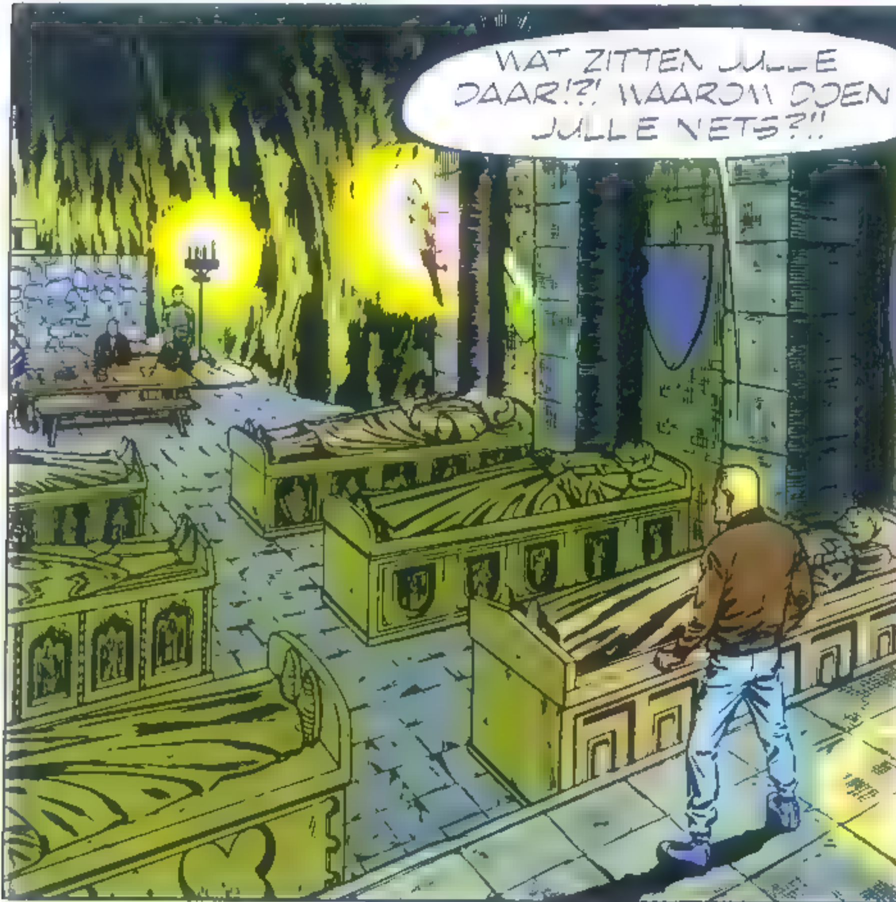

ridders van Königsfeld

De po it e zet et onderzoek n en om Kon gsfeld voort Miche en Steve z n elkaar kwijtgeraakt n de o deraardse gangen en dan

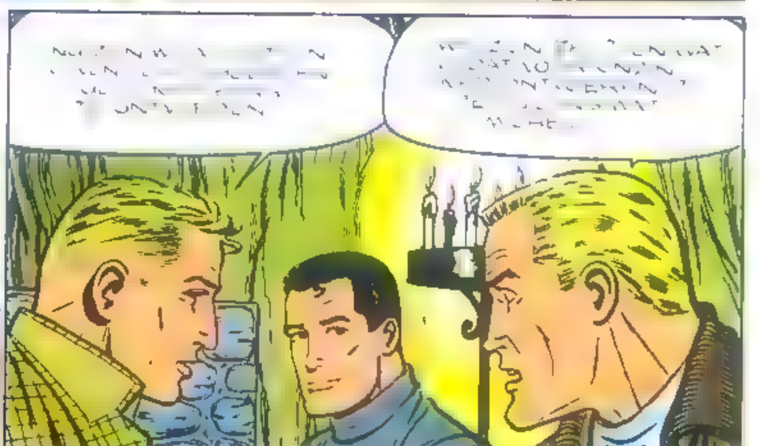

WORDT VERVOLGD

Carl Wilson

Mike Love

Dennis Wilson

Bruce Johnston

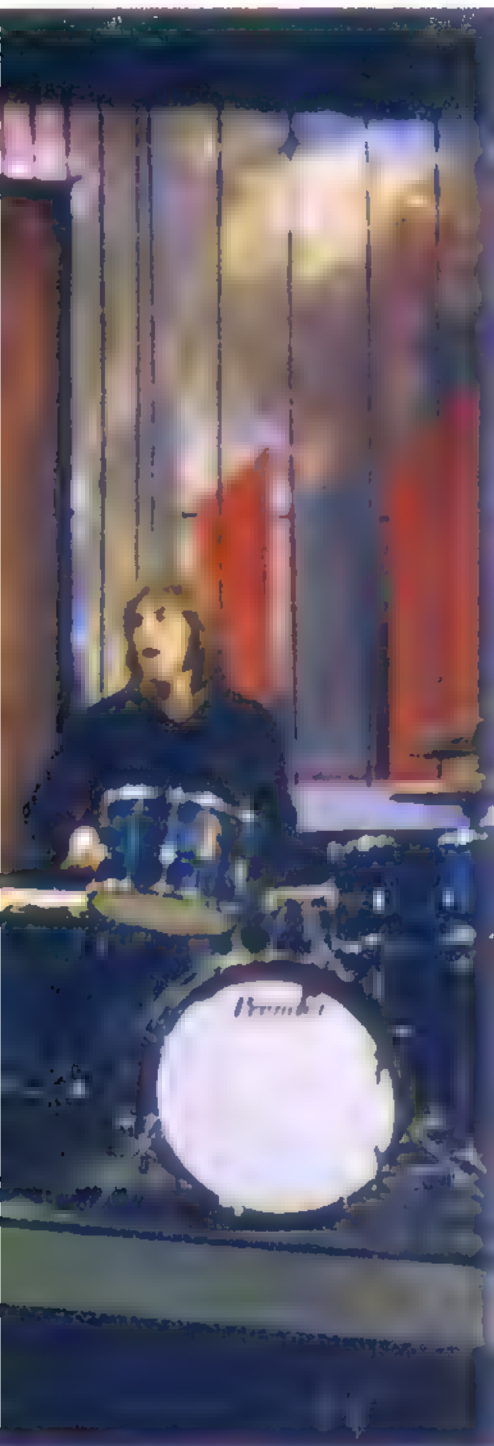
Foto's Gijsbert Hanekroot

Tekst Jan de Rooij

Al Jardine

THE BEACH BOYS

Een paar maanden geleden traden The Beach Boys op in de Whisky A Go Go, een club aan de Sunset Boulevard in Los Angeles. Een hele gebeurtenis omdat voor het eerst sinds vier jaar het brein achter de groep, de 29-jarige Brian Wilson, weer eens meespeelde. Brian had de formatie, die bestaat uit zijn broers Dennis en Carl (resp. drums en sologitaar), z'n neef Mike Love (zang), Al Jardine (ritme-gitaar) en Bruce Johnston (gitaar, orgel), in 1966 uit vrije wil verlaten om zich geheel te kunnen concentreren op het schrijven van songs en het produceren van platen. De muziek van The Beach Boys maakte in de tijd van zijn vertrek een enorme evolutie door en weerspiegelde de veranderingen die de jongens binnen hun omgeving ondergingen. Het is een experimenteren geworden met de menselijke stem. Simpele thema's worden rustig en tot in de uiterste consequentie doorgevoerd De vrolijke surfmuziek waarmee ze in het begin van de jaren zestig zo'n succes hadden, (muziek die na het surfin', dat is met een plank over de golven glijden, in de open lucht geconsumeerd dient te worden) hebben ze volledig aan de kant gezet. The Beach Boys zijn teruggegaan naar de natuur. Op een elpee als Wild Honey, een schijf met een zeer ontspannen karakter, staat muziek over blozende boerenjongens die zich met natuurhoning in leven houden, terwijl in Mama Says goede raadgevingen van moeders aan hun kroost worden samengevat: poets drie keer per dag je tanden, ga vroeg naar bed en wees vooral nooit lui

Ondanks de gave schijven die worden uitgebracht, gaat het met Brian, die de meeste composities voor de groep levert, berg afwaarts. De brave borst, die na het experimenteren met drugs behept raakt met angstcomplexen, voelt zich achtervolgd door Phil Spector, een producer onder andere van Ike en Tina Turner, die met zijn perfectionistische werkwijze grote invloed op hem uitoefende

Maar... tijdens dat bewuste optreden in de Whisky A Go Go kreeg Brian, die aan zijn linkeroor doof is, door het keiharde drummen van broer Dennis hevige pijn in zijn rechteroor, raakte vervolgens buiten bewustzijn en moest naar huis worden afgevoerd. Daarmee was de op stapel staande toernee door Europa, afgeketst

Brian: „Meteen na die toestand in de Whisky ben ik een nieuwe song gaan schrijven. Met de tekst ben ik nog niet klaar, maar zeker is dat het The Wise Man Stayed Home gaat heten. Die wijze man die thuisbleef, ben ik. Aan spelen met de groep hoef ik niet meer te denken. Ongelukkig met het leven dat ik nu leid, ben ik niet. Ik ben toch altijd het liefste thuis."

The Beach Boys die in Amerika nog altijd als een teenyboppergroep beschouwd worden, zullen binnen niet al te lange tijd de wijk nemen naar Europa vanwege de toenemende luchtvervuiling in hun woonplaats Los Angeles. Maar er zijn nog andere redenen. Johnston: „In Europa heeft het publiek ook meer waardering voor ons. In Amerika worden uitsluitend artiesten als Sammy Davis Jr. en Lena Horne op handen gedragen. De rest, en dan vooral de popgroepen, wordt als tweederangs beschouwd. Wij willen nu de Franse en de Duitse markt veroveren"

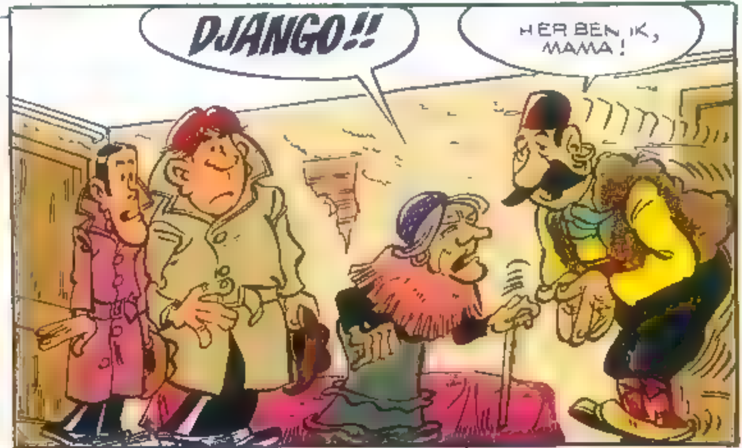
De vijf is het ondertussen eindelijk gelukt een eigen label op te richten: het Brother Records. Maatschappij Capitol dat er in 1963 na de grote hit Surfin' als de kippen bij was om de Wilsons een contract aan te bieden, wordt als verantwoordelijk beschouwd voor het nogal slechte imago in de States. Johnston: „Als het aan Capitol lag, speelden we nog steeds surfmuziek."

Als eerste groep is voor Brother Records gecontracteerd de Zuidafrikaanse The Flames. Volgens producer Carl Wilson de creatiefste popgroep ter wereld, wat na tuurlijk grote onzin is. Het repertoire bevat voornamelijk rock, een paar ballads en wat Beach Boys-composities. Carl's broer Dennis houdt zich tegenwoordig bezig met acteren. In Two Lane Back, een film te vergelijken met Easy Rider, vertolkt hij met zanger James Taylor een hoofdrol Toch zit het er niet in dat we Dennis vaker op het witte doek zullen zien. Bij de plaatopnames kan hij niet gemist worden.

En ja hoor, onlangs is er, of het helemaal geen moeite kost, weer een nieuw meesterwerkje van The Beach Boys op de markt geslingerd. Het album, Sunflower getiteld, is geheel stereo (een grote bijzonderheid! Vanwege Brian's doofheid zijn, op de lp 20/20 na, alle platen mono!) en bevat twee nummers (Cool, Cool Water en Got To Know The Woman) die kwadrofonisch zijn opgenomen. Dat wil zeggen dat je ze met vier luidsprekers kunt beluisteren. Het is weer een schijf die niet onopgemerkt mag voorbijgaan. De plaat, verpakt in een wondermooie hoes met aan de voorkant een familieportret, opent met Cottonfields dat ook al op 20/20 voorkomt maar dan in een minder uitgewerkte vorm. Cool, Cool Water vinden we een ander hoogtepunt van deze lp. Het is een soort klankbeeld met natuurgeluiden. Onweer en het druppelen van water is op ingenieuze wijze in de muziek gepast, terwijl Mike en Brian tweestemmig met zeer lange uithalen zingen. Ach, woorden schieten te kort. De plaat zit vol met zulke onwaarschijnlijk fantastische geluiden, dat het beluisteren een lieve lust is. Aanschaffen maar weer

JOHNNY GOODBYE

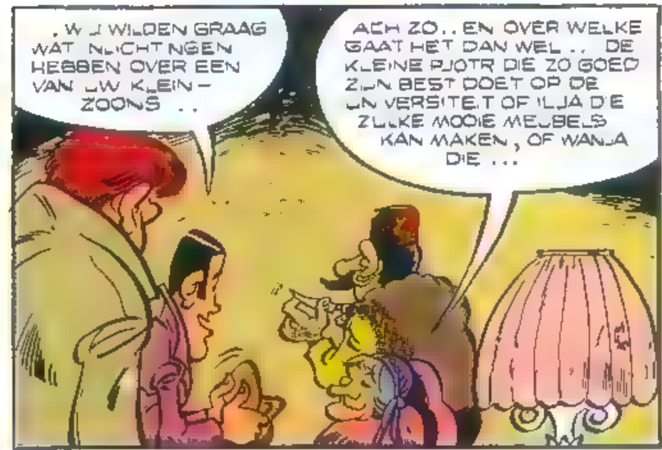

TEKST: MARTIN LODEWIJK TEKENINGEN: DINO ATTANASIO KLEUR MARIJKE SCHOLTEN

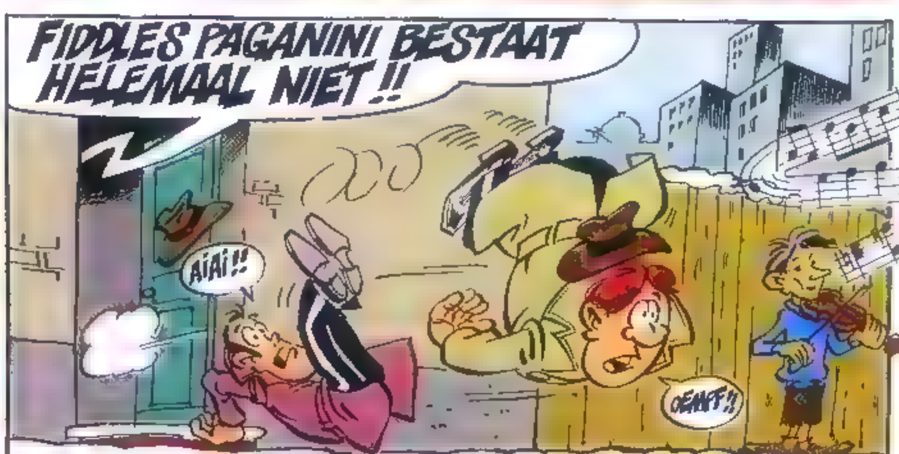
contra FIDDLES PAGANINI

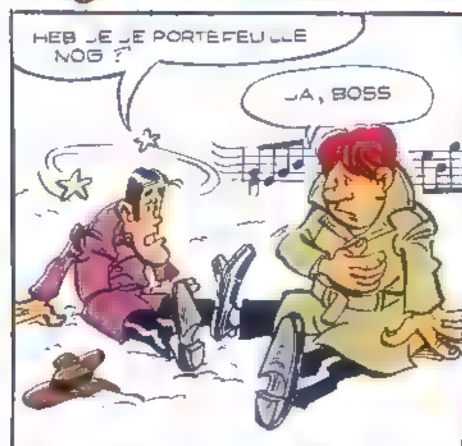
Tijdens een feest dat miljardair Stonefeller gaf, zijn de gasten beroofd. Johnny die wordt verdacht, gaat op zoek naar Paganini.

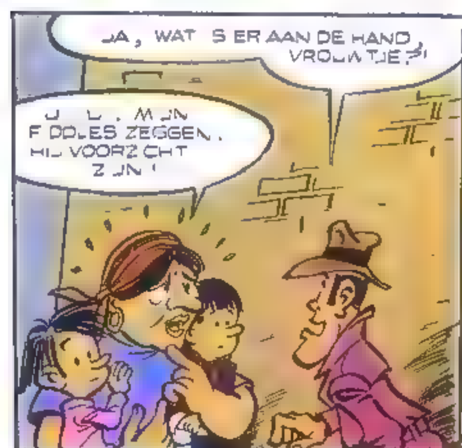

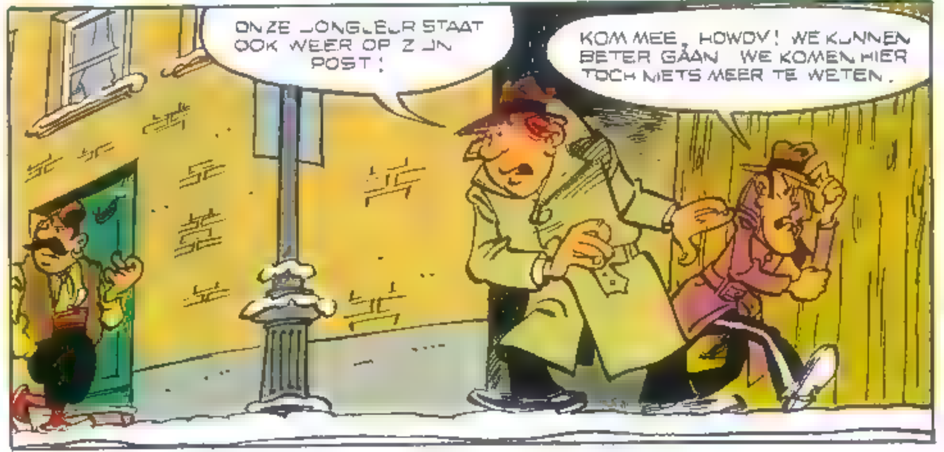

JOHNNY GOODBYE

contra FIDDLES PAGANINI

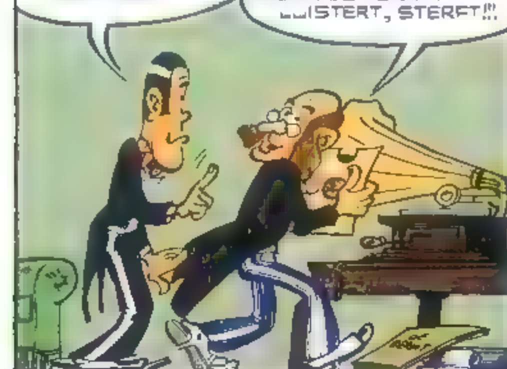

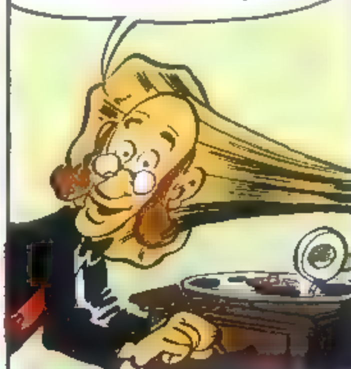

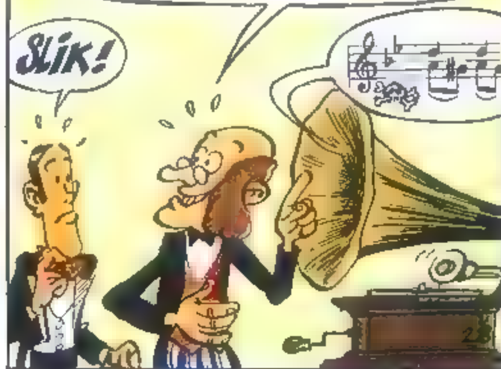

WORDT VERVOLGD

Prins Valiant
H.FOSTER

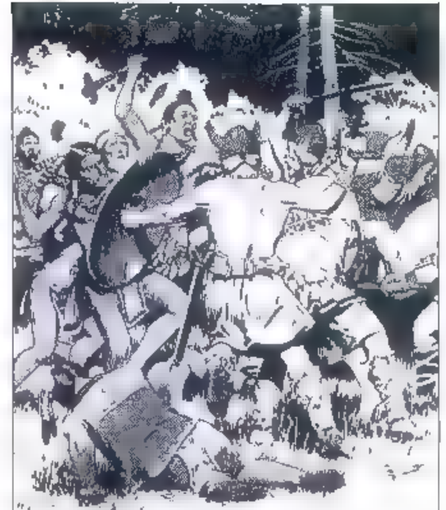
ARN IN NIAGARA

SNEL EN VERRADERLIJK STORTEN DE INDIANEN ZICH OP DE VIKINGS . EEN REUSACHTIGE KRIJGER HOUDT ARN IN 'N WURGENDE GREEP, MAAR DE JONGE PRINS SLAAGT ERIN

...MET Z'N LINKERHAND ZIJN DOLK TE GRIJPEN. EEN, TWEE STOTEN EN HIJ IS BEVRIJD VAN DE KNELLENDE OMHELZING VAN ZIJN TEGENSTANDER DAN TREKT HIJ ZIJN ZWAARD EN WERPT ZICH IN HET STRIJDGEWOEL

DE INDIANEN VECHTEN MOEDIG, MAAR HUN STRIJDBIJLEN EN KNOTSEN KETSEN AF OP DE SCHILDEN EN HELMEN VAN DE NOORMANNEN, DIE ZICH MET KRACHT DE OVERVALLERS VAN HET LIJF HOUDEN EN IEDEREEN NEERSLAAN DIE BINNEN HET BEREIK VAN HUN BETERE WAPENS KOMEN

HET GEVECHT IS SNEL IN HET VOORDEEL VAN DE VIKINGS BESLIST. HET OPPERHOOFD DAT HET BEVEL TOT DE AANVAL GAF, WORDT VOOR ARN GEVOERD. DE TROTSE INDIAAN IS BEREID DE MARTELDOOD TE STERVEN, MAAR TOT ZIJN ONUITSPREKELIJKE VERBAZING SPAART ARN ZIJN LEVEN: "VERWIJDER AL ZIJN WAARDIGHEIDSTEKENEN EN BRENG HEM NAAR DE BOOT"

DAN WENDT ARN ZICH TOT DE VERSLAGEN KRIJGERS: "IK, ARN, ZOON VAN DE ZONNEVROUW, IK BEN GEKOMEN IN VREDE EN MET GESCHENKEN, MAAR JULLIE ONTVINGEN MIJ MET LAF VERRAAD. TEL NU JE DODEN EN VERTEL DE STAMMEN WELKE PRIJS JULLIE VOOR JE VERRAAD HEBBEN BETAALD!"

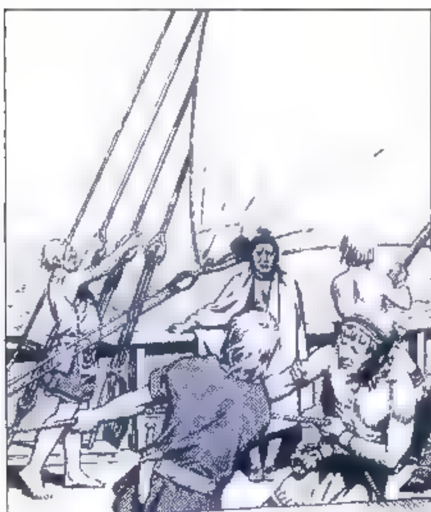

HET OPPERHOOFD AANSCHOUWT AAN BOORD VAN HET ZEILSCHIP HET ENE WONDER NA HET ANDERE. HET MEEST ECHTER IS HIJ VERBAASD OMDAT HIJ NIET GEBONDEN IS, STERKER NOG, DE BLANKE KRIJGERS NEMEN NAUWELIJKS NOTITIE VAN HEM

13

HET OPPERHOOFD BEGRIJPT OOK NIET HOE HET BESTAAT DAT TWEE KINDEREN EN EEN VROUW DE RAADSVERGADERINGEN MOGEN BIJWONEN! "VAN DE VOLGENDE ONTMOETING HANGT ONZE TOEKOMST AF," WAARSCHUWT TILICUM. "BOODSCHAPPERS ZIJN AL ONDERWEG OM AAN DE STAMMEN STROOMOPWAARTS ONZE KOMST AAN TE KONDIGEN!"

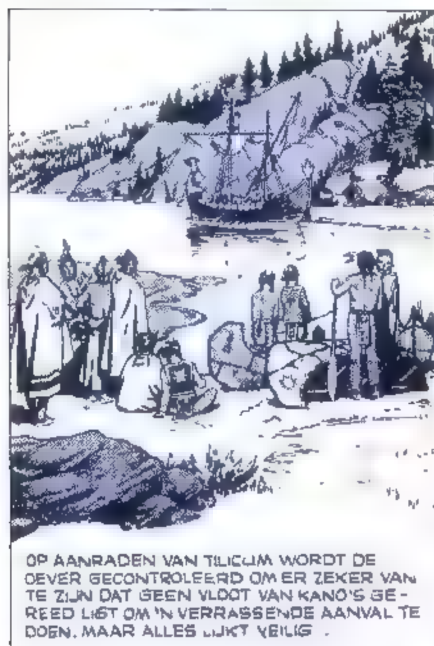

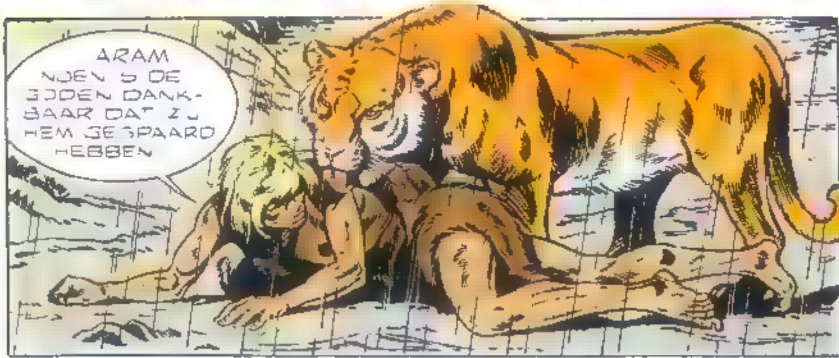

WORDT VERVOLGD

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

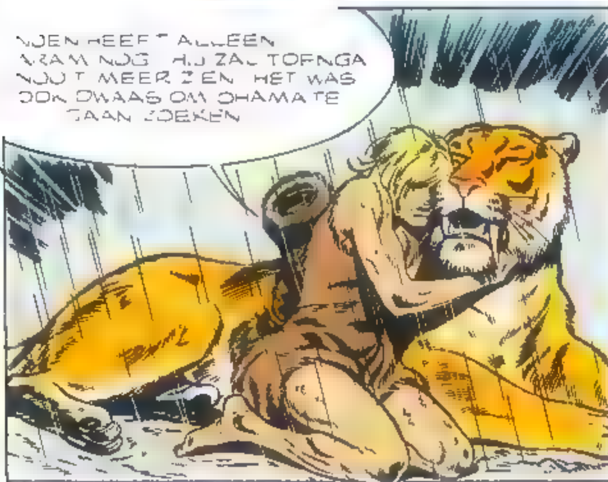
VERTALING:
KAREL KERSTEN

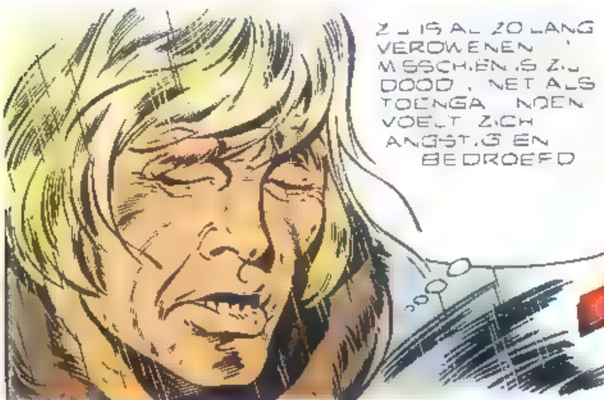

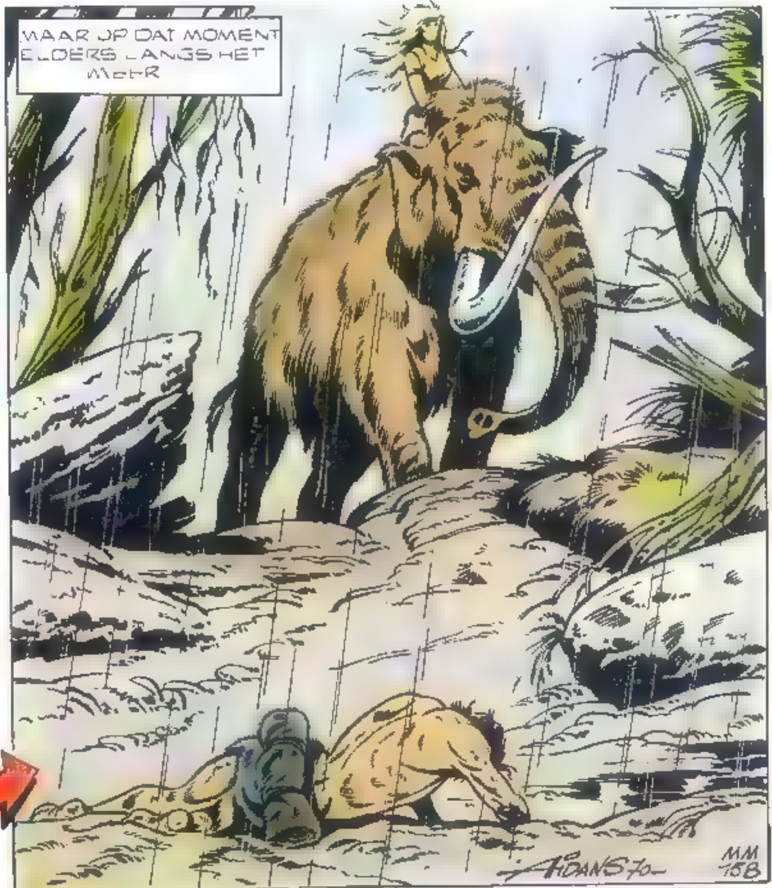

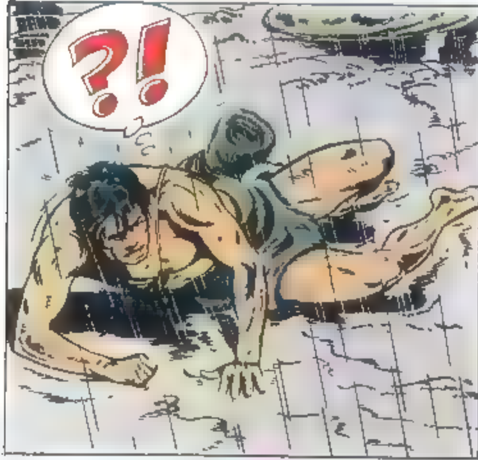

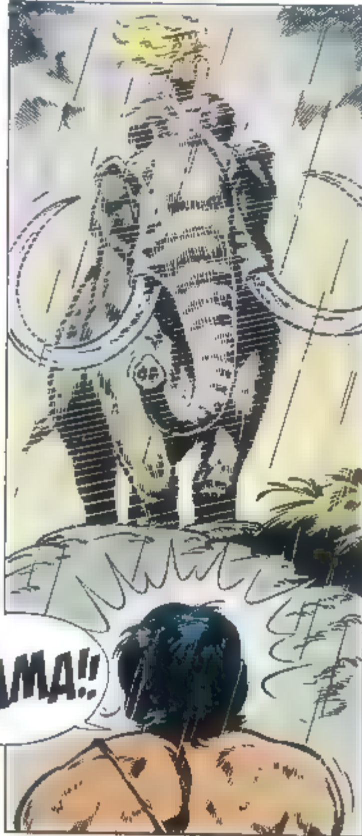

meester der mammoets

Als Toenga en Noen het meisje Ohama terugvinden, blijkt zij de Gmoers niet te herkennen. Erger: zij staat hen naar het leven!

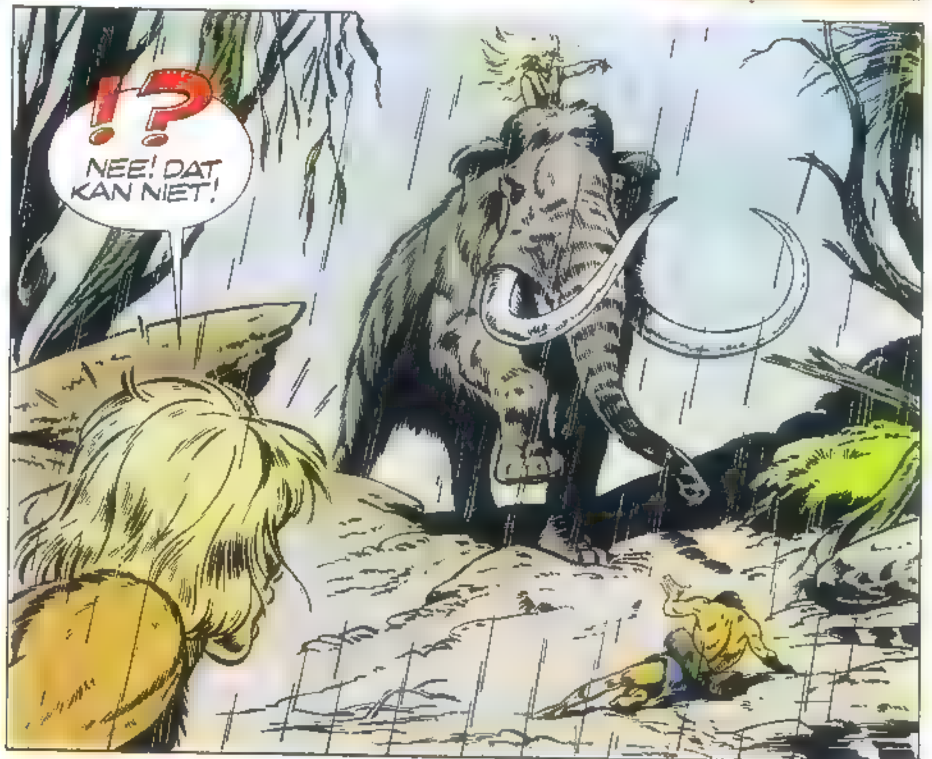

WORDT VERVOLGD

puzzelen met OLIVIER BLUNDER

BLUNDER HEEFT ZICH WEER HELE-MAAL IN DE VERKIEZINGSSTRIJD GESTORT, MAAR WENST ALS HIJ GEKOZEN WORDT ALLEEN K.EZERS MET KOPP E. VANDAAR DEZE WONDERL JKE VERK.EZ NGSBORDEN. WAT IS DE BEDOELING? OP BLUNDER'S LIJSTJE STAAN DE CIJFERS 1, 2, 3 EN 4 IN WILLEKEUR.GE VOLGORDE ALS ER EEN 1 STAAT, PAK JE DE EERSTE LETTER VAN HET EERSTE BORD SCHRIJFT HEM OP EN STREEPT HEM DOOR OP DAT BORD. NEEM HET VOLGENDE CIJFER. IS DAT EEN 2, DAN PAK JE DE EERSTE LETTER VAN HET TWEEDE BORD. EN GA ZO MAAR DOOR. ALS JE ALLE LETTERS OP ALLE BORDEN HEBT AFGEWERKT, KRIJG JE EEN TOEPASSELIJK RIJMPJE, DAT JE DE VOLGENDE WEEK OP PAGINA 3 KUNT LEZEN.

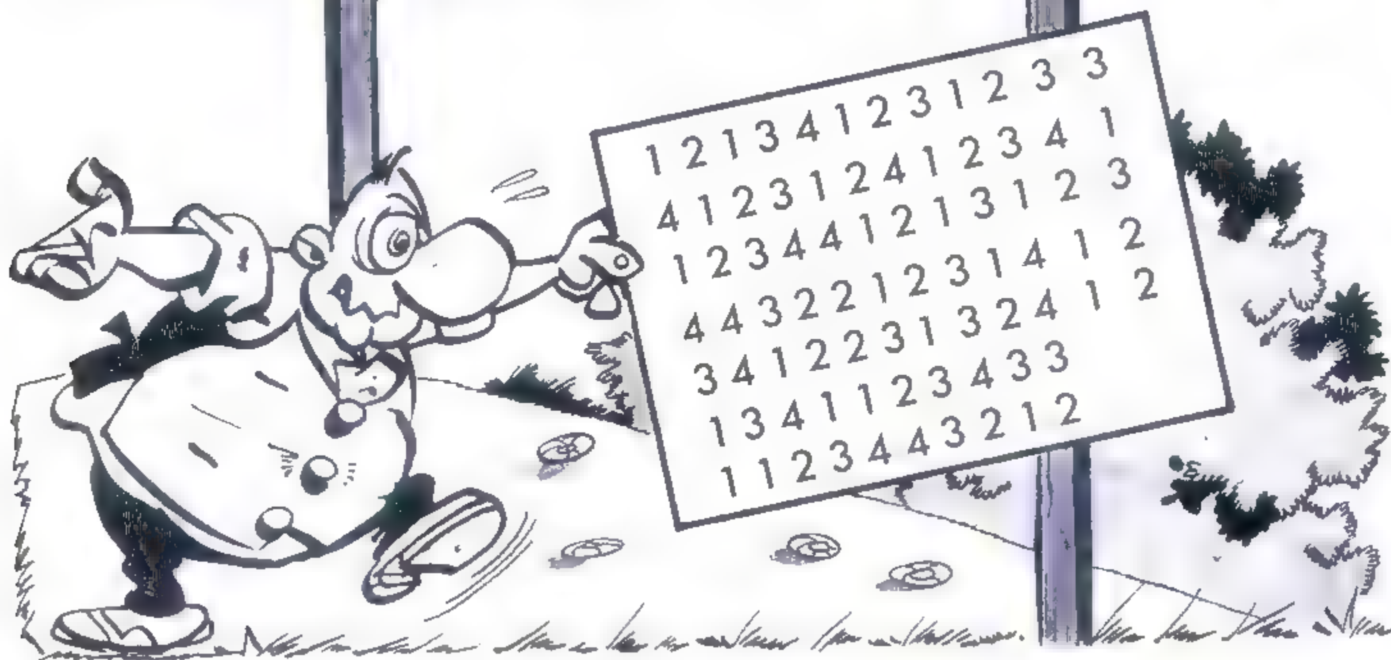
IDEE: JAN MEIJLENDIJKS
SAMENSTELL NG: HENK ALBERS

OIELREEI NA
HIDI OOCA
JONOMH

LRUS REG
Cs zoan rdtts
hct

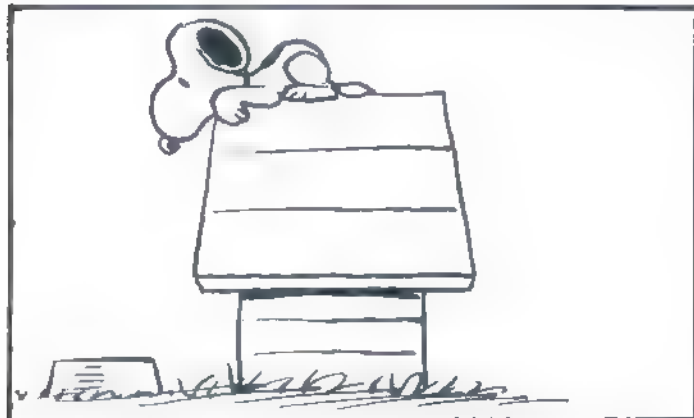
IEBDK RA
AGod CAML

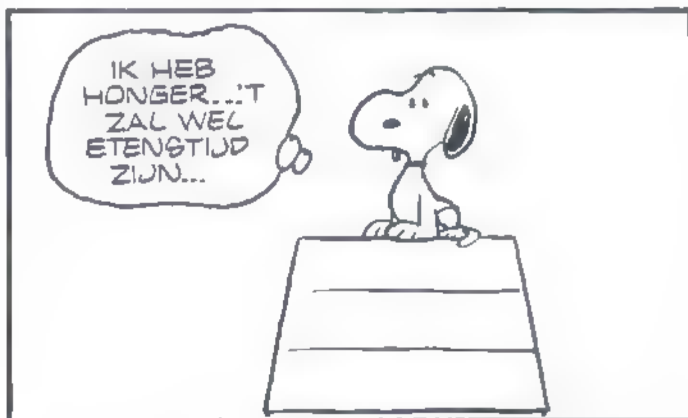
VBN DVLST
VKN
DA HETNTEA

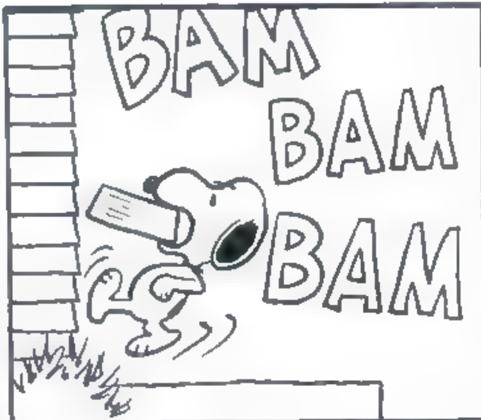
PEANUTS

DOOR SCHULZ

PORSCHE

917

pep uithaler

Topsnelheid. 320 km/h. 4907 cc., vermogen: 600 DINpk bij 8100 omw./min. Winnaar van de 24 uursraces van Le Mans '70 en Daytona '71. Wereldmerkenkampioen 1969 en 1970

OLIVIER

PRING!
?
KLIK

@!!☆ DRIE UUR IN DE NACHT!!! WELKE ID.OOT
PRIIING
PRIIING

BAAS, IK HEB 'N IDEE!
ER Z JN MENSEN DIE HUN SLAPE-LOOSHE.D ..J IETS POSITIEFS OMZET-TEN

U WEET DAT WE MORGEN HET TWEEDE LUSTRUM VIEREN VAN ONS DIERBARE, MAAR TOCH ZO WEINIG KOSTBARE TIJDSCHRIFT
ZEKER 'N GROOT FEEST, BLUNDER .. WAAROP WIJ ONS VOORBEREI-DEN DOOR VANNACHT 'NS GOED TE SLAPEN ..

GOEDGOED WEET U, BAAS, WAT DE AMERIKANEN BIJ ZO'N GELEGENHEID DOEN? DIE MAKEN EEN ENORME TAART MET DE EEN OF ANDERE MOOIE JUFFROUW ERIN EN WANNEER HET FEEST OP Z'N HOOGTEPUNT IS KRAK SPRINGT ZIJ ER ON-DER LUID HOERA-GEROEP UIT IS DAT GEEN GOED IDEE?
OH JA, MAAR WIJ MOETEN ONS HOUDEN AAN DE REGELS BETREF-FENDE JEUGDUIT-GAVEN, BLUNDER
EN DAARBIJ BEN IK EEN GETROUWD MAN M'N VROUW SLAAPT OP DIT MOMENT

MAAR IN MIJN IDEE, BAAS, IN MIJN TAART, ZIT HELEMAAL GEEN MOOIE JUFFROUW
MAAR
U!!!
HOP

IK ZIE HET HELEMAAL VOOR ME! WAT ZULLEN DE JONGENS OP-KIJKEN! DE TAART WORDT AAN-GESNEDEN EN PLAF! WAT KOMT ER TEVOORSCHIJN? 'T VLEESGE-WORDEN SYMBOOL VAN 'T BLAD!
NOU?

BLUNDER! DROMMELSE GRAPJAS DIE JE ME BENT! WEET JE WEL DAT DAT EEN UITERST VERMAKELIJK IDEE IS? AKKOORD! IK DOE MEE! HOEVEEL TIJD HEB JE NODIG OM ZO'N TAART TE MAKEN?
IK HEB HET RECEPT HIJ IS ZO GOED ALS KLAAR!

HIER IS NOG WAT SUIKER, BLUNDER WEES ER NIET ZUINIG MEE, WANT DAN ZAL IK OOK IN EEN WEELDERIGE TAART ZETELEN!
ALS WE WAT MEER TIJD HADDEN, ZOU IK U OMHULLEN MET MIJN SPECIALITEIT CANTA-RELLENSOUFFLÉ HET WORDT NU IETS MET CHOCOLADE..
LATEN WE OPSCHIETEN
MEEL

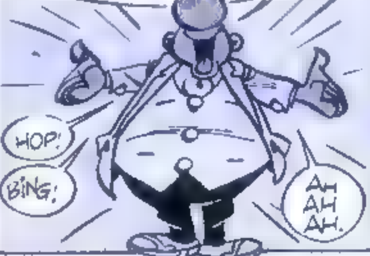
DE VERDERE NACHT DOET VURIGE WERKIJVER VIER OGEN FLONKEREN, ALSMEDE ÉÉN ENKEL RAAM EN DE GASVLAM, VROLIJK DANSEND OP HET VETTE GELUID VAN DE KLETSENDE CULI-NAIRE BEZIGHEDEN VOOR DE OP HANDEN ZIJNDE SCHELMENSTREEK.
PLETS!
BLOB!
SJLAF!
SPLOSJ!
AH!AH!AH!
BLUB!

BLUNDER

DOOR: GREG.

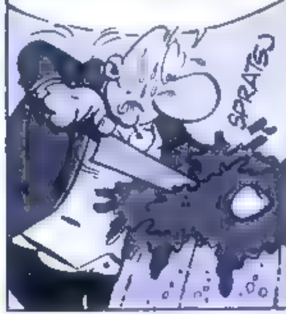

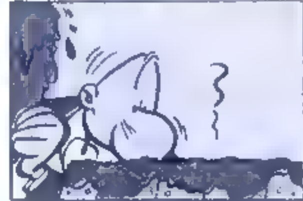

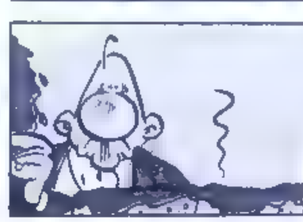

deel 1

SASSACUS keerde zich af van het landschap in de diepte dat hem zo vertrouwd was. Daar in de verte liep de kustlijn en hij kon bij dit heldere weer een twaalftal van de dorpen zien waarover hij heer en meester was geweest. De dorpen van het wigwamvolk dat langs de hele oostkust woonde en dat hij onderworpen had. Hij kon niet goed geloven dat zijn grote dagen voorbij waren en dat de sachems van die dorpen voortaan geen rekenschap zouden geven aan hem, de grote Sassacus.
Sassacus, wiens naam De Ongetemde betekende, had zijn leven lang die naam eer aangedaan. Hij was het opperhoofd van de meest gevreesde stam van de oostkust, de Pequots, de Vernietigers. Ze waren komen binnenvallen uit het noorden, een volk dat niets te verliezen had, en hadden de oorspronkelijke bewoners van Long Island verdreven. En daar was Sassacus nog niet tevreden mee. Hij wilde alle buurvolken aan zich onderworpen zien [illegible] grote [illegible] krijgers op de been en terroriseerde [illegible] niet minder dan 26 zwakkere stammen. Maar in 1637 had Sassacus op zijn beurt machtige veroveraars zien opdagen: de Blanken.
Het Witte Volk, vreemder dan elk volk dat hij ooit bevochten had, was over het Grote Water gekomen en had zich aan de kust gevestigd. Het gedroeg zich eerst zo vreedzaam en hulpbehoevend dat de kustbewoners [illegible] voor hen ruimden en [illegible], maar al heel gauw bleek de ware aard van de Blanke. Hij was niet tevreden met het land dat hem goedwillend was afgestaan, hij wilde meer en meer. En er kwamen steeds nieuwe boten met Blanken over het Grote Water.
Niet dat Sassacus de Blanken ooit had vertrouwd. Hun vertoon van vredelievendheid had hem niet misleid. Door veel „militair vertoon" was hij er lang in geslaagd de landhongerige kolonisten af te schrikken, maar omdat hij begerig was naar de vele schatten die zij over het Grote Water hadden meegebracht, zoals zachte, [illegible] gekleurde stoffen, glanzende kralen en metalen tomahawks, was hij nooit openlijk in zijn vijandigheid geworden. Tot een Engelse handelaar hem bedroog en hij de man zonder pardon om het leven liet brengen. Toen was het tot bloedige botsingen gekomen tussen de Krijgers van het Witte Volk en de Pequots.
Hij had die vreemde stam onderschat. Hij was niet bedacht geweest op wapens die het geluid van de donder maakten en van verre afstand konden doden. Zijn krijgers sloegen al in paniek op de vlucht voor ze aan de eigenlijke strijd toe waren. Hij had zich met zijn getrouwen teruggetrokken in zijn grote nederzetting aan de Mystic-rivier, waar zijn vijanden hem niet zouden durven volgen. Maar weer bleek het Witte Volk tot meer in staat dan hij voorzien had. Eerst hadden ze de sachems van de onderworpen buurstammen bepraat, zodat die zich niet in de strijd zouden mengen. De naam van Sassacus was zo beducht dat geen van de sachems het daadwerkelijk aandurfde de Blanken bij te springen; ze wilden niet geloven dat De Ongetemde verslagen kon worden. Maar ze waren ook Sassacus niet te hulp gekomen. En de kolonisten marcheerden naar Mystic-river, overvielen het dorp van het Pequot-opperhoofd en hielden daar een grote „opruiming". Het dorp werd in brand gestoken en misschien wel 600 mannen, vrouwen en kinderen kwamen in de vlammen om of werden op de vlucht doodgeschoten. Daarmee was de macht van de Pequots gebroken.
Sassacus de Ongetemde was gevlucht met

De Indiaanse opperhoofden en hun oorlogen: SASSACUS

DE VLUCHT VAN DE ONGETEMDE

Illustratie: Hans G. Kresse

door Quint

zijn getrouwen. Hij had zich een weg naar de grens van zijn vroegere gebied moeten vechten met zware verliezen, en het handjevol krijgers dat hij nog over had, waren de laatste mannen van zijn eigen stam. Die zou hij hard nodig hebben, want hij had zich veel vijanden gemaakt en bitter weinig vrienden. Nu stond hij op een hoge heuvel uit te zien over het rijk dat hij verloren had. Voortaan zouden de Blanken daar heer en meester zijn. Hij kon het niet geloven. Zijn mannen stonden op een afstand te wachten. Ze waren vermoeid en bevreesd voor de onderneming die hen wachtte. Geen van deze Pequots was ooit zo dwaas geweest zich in de binnenlanden te wagen, zelfs niet op die heroïsche veldtochten die ze begonnen waren om scalpen te bemachtigen. Nee, de binnenlanden, het gebied westelijk van het wigwamvolk, was taboe voor de Pequots. Toch zouden ze het nu moeten binnendringen, want achter hen waren de krijgers van het Witte Volk... Wat Sassacus vroeger zelfs niet met zijn geduchte leger durfde ondernemen, was hij nu gedwongen met een handjevol uitgeputte en gewonde krijgers te doen. Zijn vlucht voor het Witte Volk zou hem brengen in het gebied van de Mohawks. Wat nu de staat New York is, was vroeger het domein van deze Menseneters. Zij waren de doodsvijanden van het wigwam-volk, dus ook van de Pequots. Als jongeman had Sassacus menig bloedige botsing met hen meegemaakt, maar toen zag hij de Mohawks nog als gewone krijgers, zij het wat bloeddorstiger dan die van andere stammen. Ja, ze martelden hun gevangenen, er werd zelfs gezegd dat ze hun slachtoffers opaten, maar hij, de Ongetemde, was óók tot barbaars heden in staat. Hij was nooit bevreesd geweest voor een ontmoeting met Mohawks die zich op *zijn* gebied waagden maar om *hún* gebied binnen te dringen, dat was iets heel anders. Zeker, nu de Mohawks de favorieten van de pelshandelaars waren. Ze waren in een slag onoverwinnelijk geworden toen ze vuurwapens in hun bezit kregen. In ruil voor bevervellen hadden blanke handelaars, die een fort langs de Hudson hadden gebouwd, de Mohawks, bewoners van het merengebied, geweren gegeven en daarmee een overmacht op alle andere stammen. Een botsing met de Mohawks zou fataal zijn, en die wetenschap drukte zwaar op Sassacus en zijn mannen.

In ganzepas trokken de vluchtende Pequots over de wildpaden van het hun onbekende binnenland. Voortdurend op hun hoede kruisten ze diepe valleien waar een moerasgeur uit de dichte bossen opsteeg en de bomen zwart leken of lichtgroen van het mos. Ze beklommen steile hellingen die hen in de onstuimige stromen beneden hen leken te duwen. Ze waren niet vertrouwd met zo'n woest landschap en trokken stil, onzeker verder, diep onder de indruk. Kloven, zwart en spelonkachtig, moesten gevolgd worden en ieder woord werd door de hoge wanden teruggekaatst. Al die tijd kwamen ze geen menselijk leven tegen.

De verspieders vertelden dat ze vaak in de verte akkers en maïsvelden zagen en soms de rook van een dorp. Een van hen had zelfs de grote, langwerpige hutten gezien, waarin de Mohawks met hele families samenhokten, een vreemde gewoonte in de ogen van de Pequots, die met twee of drie in een kleine wigwam woonden en op hun zelfstandigheid gesteld waren. Om hun angst weg te praten, vertelden de Pequots elkaar de bizarre geruchten die ze opgevangen hadden, dat de Mohawks door vrouwen geregeerd werden en geen baas in hun eigen huis waren, maar de vrolijkheid van de krijgers was vals.

Jagend voor hun maaltijden trokken de Pequots verder, tot de grote meren bereikt werden. Daar besloot Sassacus een kamp op te slaan en kano's te bouwen.

Kwam het door het geluid van de bijlen in het bos of was hun aanwezigheid al eerder opgemerkt? Een van zijn verspieders keerde niet terug. Toen de dag daarop een tweede verspieder wegbleef, wist hij dat er vijanden in de nabijheid waren. Maar het hoefden niet per se Mohawks te zijn. Misschien waren het Narransets of Delewares, hoewel die geen Pequots zouden durven aanvallen.

Sassacus besloot de halfvoltooide kano's te vergeten en die nacht zo stil mogelijk verder te trekken langs de oever. Hij liet hoge vuren bouwen, maar niemand zou zich aan hun warmte koesteren, ze waren bedoeld om de vijand op een dwaalspoor te brengen. Stil als schaduwen glipten de Pequots weg uit hun kamp, de een na de ander. Tot aan de eerste ochtendschemering bleven ze op pad en terwijl een diepe kuil de mannen tot schuilplaats diende voor de dag, keerden twee van de moedigsten terug om de sporen uit te wissen. Toen het donker werd, waren ze nog niet teruggekeerd, maar Sassacus was niet bereid op hen te wachten. Hij beval de afmars en weer gleden de Pequots geruisloos door de nacht, stappend in elkaars voetsporen en zich haastend om het gevaarlijke gebied van de Mens-eters uit te komen. Nog hadden de twee achtergelaten krijgers een kans zich weer bij hem te voegen; maar tot de verbijstering van zijn getrouwen gaf Sassacus opdracht óók nu de sporen uit te wissen. Daarmee gaf hij zijn dapperen prijs aan de vijand, dat was duidelijk voor iedereen die dat bevel hoorde. Met vanzelfsprekende tegenzin gehoorzaamden zijn mannen hem en weer lagen ze de hele dag in een schuilplaats te wachten op de avond. Weer keerden twee uitgezonden krijgers niet vóór het licht terug en Sassacus trok verder zonder te wachten.

Was hun opperhoofd er alleen op uit zijn eigen huid te redden? De Pequots begonnen hem te wantrouwen. Die ochtend was geen van hen bereid terug te keren op het spoor om dat uit te wissen. Sassacus dreigde tierde, maar zijn mannen staarden van hem weg met sombere ogen. Zodra het donker werd, trok de groep vluchtelingen verder.

Nu was hun vlucht onbeheerst en in het wilde weg. Geen verspieders gingen hen vooraf, geen dapperen wisten hun sporen uit. Op een open plek tussen beschimmelde bomen deden ze een gruwelijke vondst. Gescalpeerde en verminkte lijken lagen daar achtergelaten voor de roofdieren, en in de stam van een boom was een onheilspellend teken gegrift, het symbool van de Mohawks. Het moesten Mohikanen zijn geweest, verrast door de vijand.

Waren de Mohawk-krijgers nog in de buurt? Er werd van hen verteld dat ze kwamen aansluipen als vossen, vochten als panters en verdwenen als vogels. Was het nog mogelijk, uit deze val te ontsnappen?

Sassacus hield zijn mannen voor dat de Mohawks zeker ook gevangenen hadden gemaakt en dus naar hun dorpen waren teruggekeerd om hen over te leveren aan de vrouwen. De wrede ceremonies duurden zeker lang genoeg om hen, de Pequots, tijd te geven het gebied te verlaten. Maar, als om zijn woorden te logenstraffen, kwamen ze langs beverklemmen in het meer, die nog geen dag geleden geplaatst waren. Ze konden niet weten dat die klemmen toebehoorden aan trappers van Fort Oranje, Nederlandse pelsjagers die met de Mohawks bevriend waren. Als ze minder in paniek hadden verkeerd, hadden ze aan allerlei kleine dingen wel gemerkt dat ze nu het kamp van deze jagers naderden.

De Nederlanders zouden de Pequots met rust gelaten hebben, want ze waren te gering in aantal. Zolang de Pequots hen uit de weg bleven, zou alles voor hen in orde zijn. Maar door hun paniek vergaten de Pequots de regels van de voorzichtigheid, ze vielen min of meer bij vergissing het kamp van de trappers binnen.

Er was geen tijd voor verklaringen, onmiddellijk werd er naar de wapens gegrepen.

Sassacus zag hoe de onverwachte strijd zou eindigen en zonder zich om zijn getrouwen te bekommeren, maakte hij rechtsomkeert. Hij was nooit bang geweest om te vechten, maar hij was nooit de strijd begonnen als er geen grote kans was op een overwinning. Daarom was hij opgeklommen tot heerser over 26 zwakkere stammen en niet — heel wat eervoller — tot de verdelger van de Mohawks.

Hij stond pas stil toen hij volkomen alleen was en er geen geluiden meer tot hem doordrongen. Het hoge gras was overgegaan in weke bosgrond en overal stonden hoge, ruisende bomen. Tussen hun stammen groeide geen kreupelhout, maar hier en daar stond een kleine berk waarvan de bast zilverachtig oplichtte in het witte maanlicht. Hij hijgde en liet zich met kloppend hart op de bosgrond zakken. Een van de berken leek te bewegen. Hij veegde het zweet uit zijn ogen en staarde..

De berk was een krijger die zijn lichaam beschermd had met gevlochten staafjes hout. Die krijger droeg in zijn rechterhand een grote knuppel, een „schedelbreker" en in zijn linkerhand een gevlochten tenen schild. Hij stond daar één moment, zwijgend, glimlachend en toen kwam hij met lange passen op Sassacus af...

Een Mohawk!

Sassacus sprong overeind, schreeuwend als een dier in nood en hief zijn lans op. Hij wierp de lange, dodelijke spies met grote kracht naar de geharnaste krijger en de scherpe punt drong door het staafjesharnas heen... Te laat had de Mohawk zijn schild opgeheven. Hij wankelde, zonder dat er een kreet over zijn lippen kwam, en zonk toen op zijn knieën. Sassacus keerde zich om, zijn lippen opgetrokken zodat zijn tanden in het maanlicht blonken. Tussen de hoge bomen bewogen nog méér berken en nu begreep hij dat er geen ontsnapping meer mogelijk was. Hij wist maar één ding met grote zekerheid, dat de Mohawks hem niet levend in handen mochten krijgen. Met een paar katachtige sprongen zag hij kans de gesneuvelde tegenstander te bereiken en toen hij zich weer oprichtte, zwaaide hij diens zware knots al boven zijn hoofd.

De gouverneur van Massachusetts ontving een delegatie Mohwaks, die hem als een geschenk de scalp van Sassacus kwamen brengen. Dat maakte de gouverneur bijzonder gelukkig, want hij was bevreesd geweest dat de Ongetemde een nieuwe krijgsmacht op de been zou brengen. Maar die mogelijkheid bestond nu niet meer. Hij stuurde tevreden berichten naar de kolonisten die het gebied van de Pequots in bezit hadden genomen.

„Zolang die barbaren elkaar blijven bevechten en uitmoorden," zo luidde dat bericht, „behoeven wij niet bang te zijn dat ze ons ooit te machtig worden."

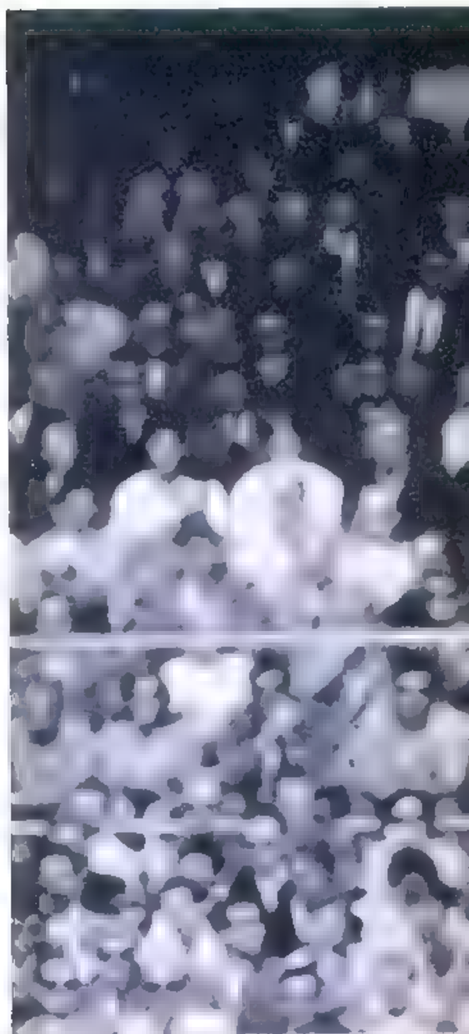
ANDERLECHTS HOOP IN BANGE DAGEN

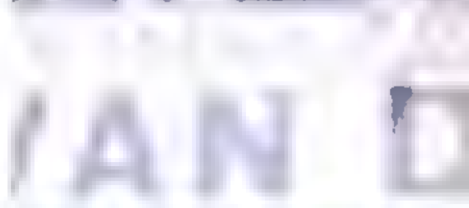
tekst: Karel Kersten
foto's Guus de Jong

Johan Cruyff gaat door voor de beste Nederlandse voetbal er. En dat is hij misschien ook wel. Dat „misschien", de twijfel of Johan echt de allerbeste is, heeft hij te danken aan een speler die aanmerkelijk minder in de (Nederlandse) belangstelling staat, die minder interlands op zijn naam heeft staan, minder tot de verbeelding spreekt, minder spectaculair met de bal en tegenstanders omgaat: Jan Mulder, de „gewone jongen uit Winschoten" die bij de Brusselse Royal Sporting Club Anderlecht een sprookje met Jan Mulder in de heldenrol in vervulling zag gaan. Natuurlijk is de vraag „wie is beter, Cruyff of Mulder" niet te beantwoorden. Men kan haar hoogstens afdoen met een lyrische uitspraak als „Mulder draagt de piano aan waarop Cruyff zo virtuoos kan spelen" (Maarten de Vos), naar aanleiding van hun gezamenlijke optreden in het Nederlands Elftal. We stellen de vraag slechts om te illustreren hóe goed Mulder is! Dat dringt zelfs door tot de gemiddelde Nederlandse voetbalkenner, die overigens bar weinig belangstelling aan de dag legt waar het naar het buitenland uitgeweken topsterren betreft. In België echter wordt Jan Mulder op zijn juiste waarde geschat: men beseft dat hij en de geniale Polleke van Himst de mannen zijn, die het trotse Anderlecht uit het slop kunnen halen. Want daarin raakte de Brusselse Koninklijke verzeild: met Anderlecht ging het als met brave Jantje, die altijd de beste van de klas was. Toen Jantje eens de op één na beste was, kreeg hij van Pa 'n trap onder z'n zitvlak- geen flauwekul, Jantje wordt alleen gepruimd als hij numero één is. Anders gezegd: Anderlecht werd altijd kampioen en niemand die daar van stond te kijken. Maar toen Anderlecht de titel miste, vielen er klappen, er werd gescholden, de club deugde niet, het bestuur was ook niet alles, de spelers moesten maar gaan zakjesplakken. Niemand kon accepteren dat ook het tijdperk-Anderlecht een einde heeft. FC-Brugge en Standard-Luik vechten nu om de nalatenschap van Anderlecht. Een van de weinige spelers die het hoofd ook in deze moeilijke periode hoog houden, die door het publiek niet verguisd worden, die met overgave in de slag blijven, is Jan Mulder. „Ik voetbal voor m'n brood en m'n plezier. Ik voetbal altijd zo goed als ik kan, want dan blijft het leuk en dan verdien ik het beste mijn brood. En als de club het moeilijk heeft, is dat voor mij geen reden om minder te gaan spelen. Ik moet zwoegen, ballen krijgen, harde maar faire tegenstanders treffen, scoren, nou ja, me helemaal kunnen uitleven, in iedere wedstrijd weer." Dat zegt Jan Mulder, één van de verstandigste jongens die het voetbal als beroep hebben gekozen. Volgens onder andere De Gelderlander is hij de best betaalde voetballer van de Benelux. Mulder zelf ontkent noch bevestigt dat. Wel staat vast dat hij zijn capaciteiten en

talenten heel wat verstandiger heeft „verkocht" dan een Van Hanegem bijvoorbeeld, verstandiger ook dan Cruyff. Zo is in zijn contract (tot juli '72) de clausule opgenomen, dat de *gehele* eventuele transfersom voor hem is. Dat is nog eens wat anders dan de tien procent, die gebruikelijk aan de verkochte speler ten goede komt! Het betekent ook dat Mulder zich zo duur mogelijk van Anderlecht zal losmaken. Hij voelt wel voor Feyenoord, maar er moet goed geld geschoven worden. Hij voelt nog meer voor Spanje, met name voor Real Madrid: met die roemruchte club heeft hij goede contacten, zo goed zelfs dat hij, als de Spaanse grenzen weer opengaan voor buitenlandse werknemers, daar wel heen zal gaan. Als Anderlecht hem tenminste laat gaan! Het zal de Royal Sporting Club 'n kapitaal kosten, maar zij vinden Mulder dat waard: hij is zó goed, hij (en Polleke natuurlijk) kan Anderlecht terughelpen op de troon die de club jarenlang bezet heeft. Hoe dan ook, of het Feyenoord wordt of Real Madrid, of het Anderlecht blijft, Jan Mulder is een fenomenale voetballer. Om niemand in het harnas te jagen: samen met Cruyff de beste Nederlandse spitsspeler.

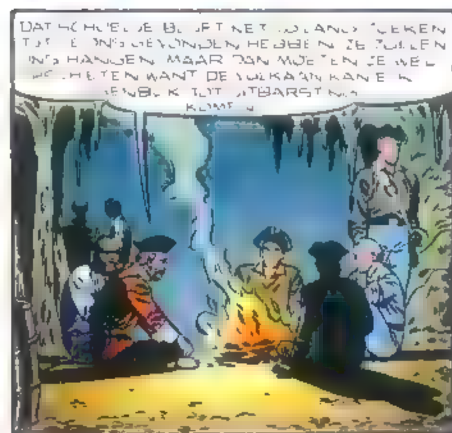

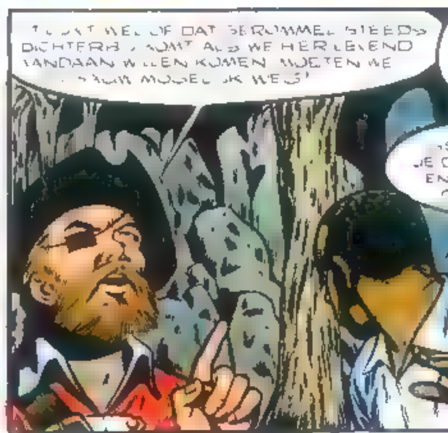
Roodbaard

TEKST CHARLIER
TEKENINGEN HUBINON
VERTALING JAN DE ROOIJ

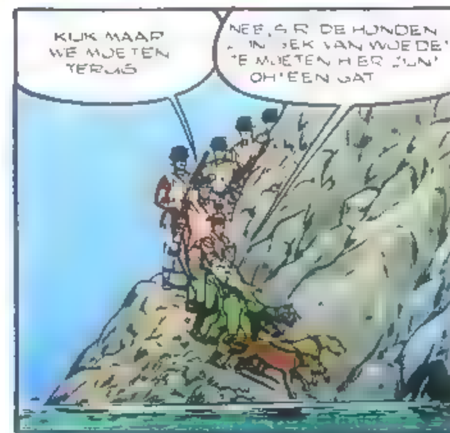

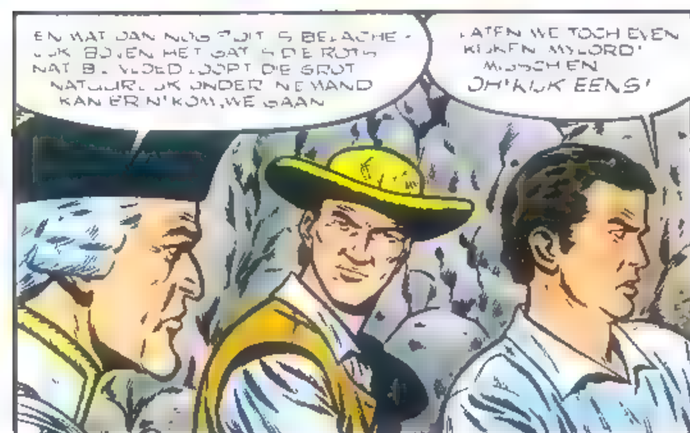

DE AFREKENING

In een onderaardse grot hebben Roodbaard en z'n mannen hun toevlucht gezocht Maar de soldaten van Budinglow zitten niet stil

LUITENANT ALARMEER ONMIDDELLIJK DE COMMODORE EN VRAAG HEM OM HULPTROEPEN! WE WETEN NIET HOEVEEL PIRATEN HUN TOEVLUCHT IN DIE GROT HEBBEN GEZOCHT!

AYE AYE, SIR *

* TOT UW ORDERS

MAAR HET IS AL TE LAAT DE SOLDATEN STROMEN TOE EN BEZETTEN DE ROTSWANDEN DAN BEREIDEN ZE ZICH VOOR OP EEN STORMLOOP

'T IS EB! WE MOETEN DE RATTEN DIE ZICH IN DE GROT VERBERGEN, VERJAGEN VOORDAT HET WEER VLOED WORDT

SIR! DIE GANG IS NAUW EN VERSCHRIKKELIJK LANG! DR KUNNEN NIET MEER DAN TWEE SOLDATEN NAAST ELKAAR LOPEN! 'T WORDT EEN BLOEDBAD!

BEREKEN DE LENGTE VAN DE LONTEN ONZE LEVENDE BOMMEN MOETEN EXPLODEREN ZODRA ZE IN DE GROT ZIJN STEEK ZE AAN EN BRENG DE BLOEDHONDEN NAAR DE INGANG VAN DE GROT ONZE MANNEN VOLGEN! (1)

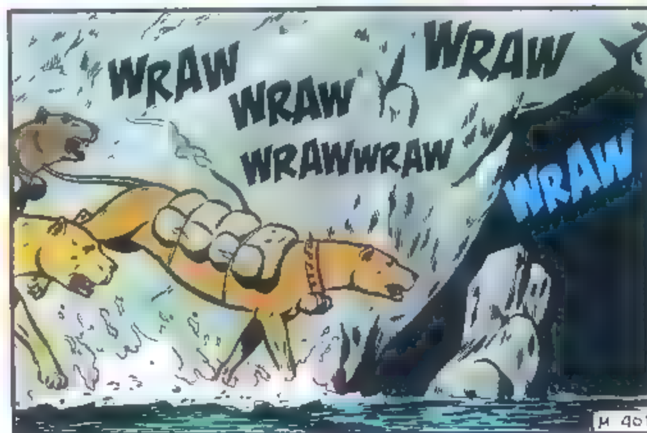
(1) HISTORISCH.

ALLES IS GEREED SIR

VIJFTIG VRIJWILLIGERS STAAN KLAAR! NA DE ONTPLOFFINGEN ZULLEN ZE NAAR BINNEN STORMEN!

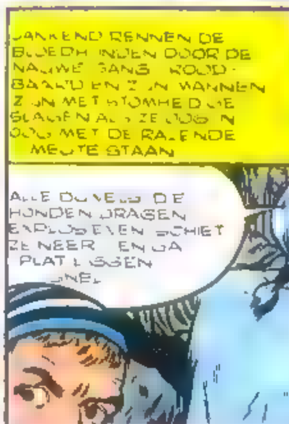
PRACHTIG! LAAT DE HONDEN LOS!

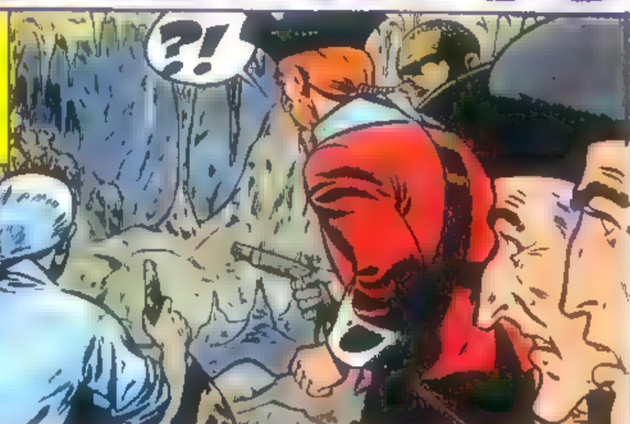

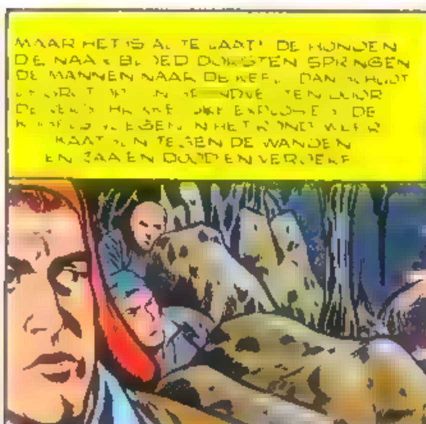
Roodbaard

DE AFREKENING

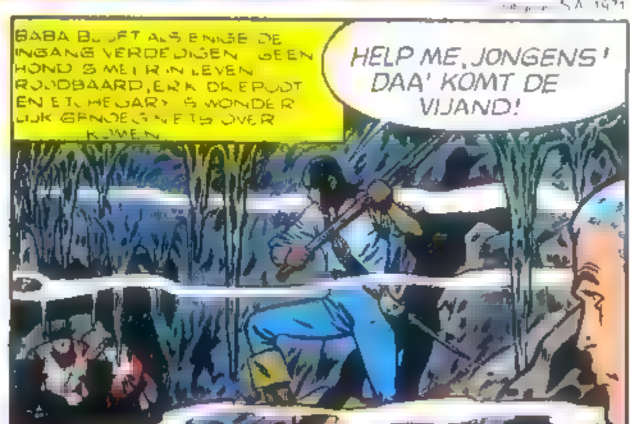

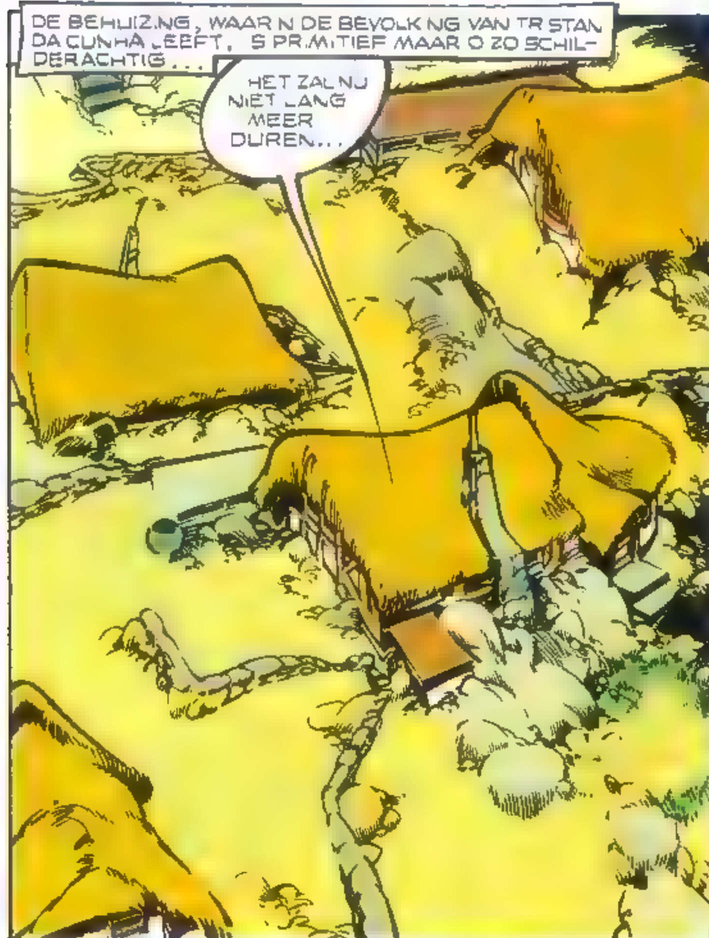

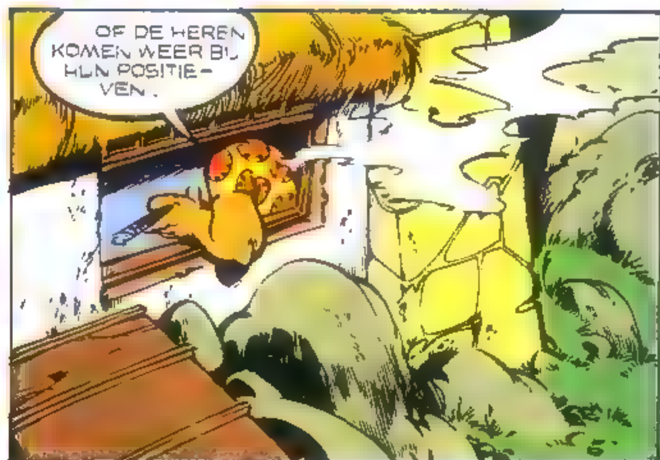

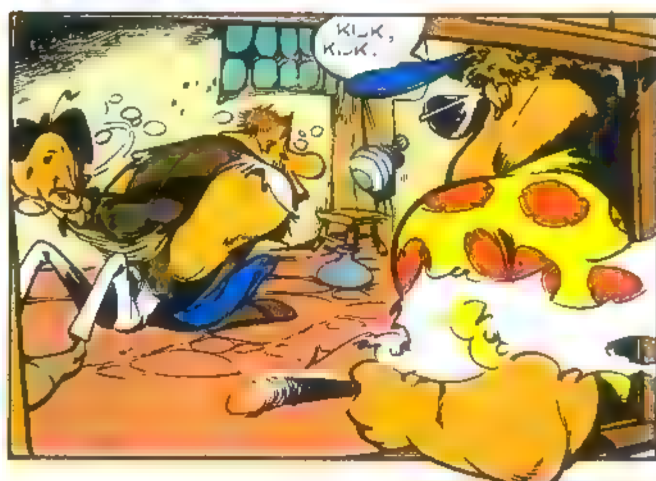
WORDT VERVOLGD

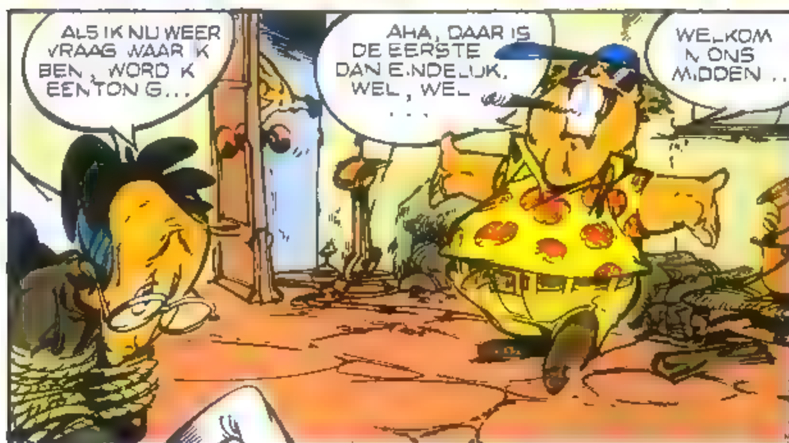
WELLINGTON WISH

TEKST EN TEKENINGEN
FRED JULSING

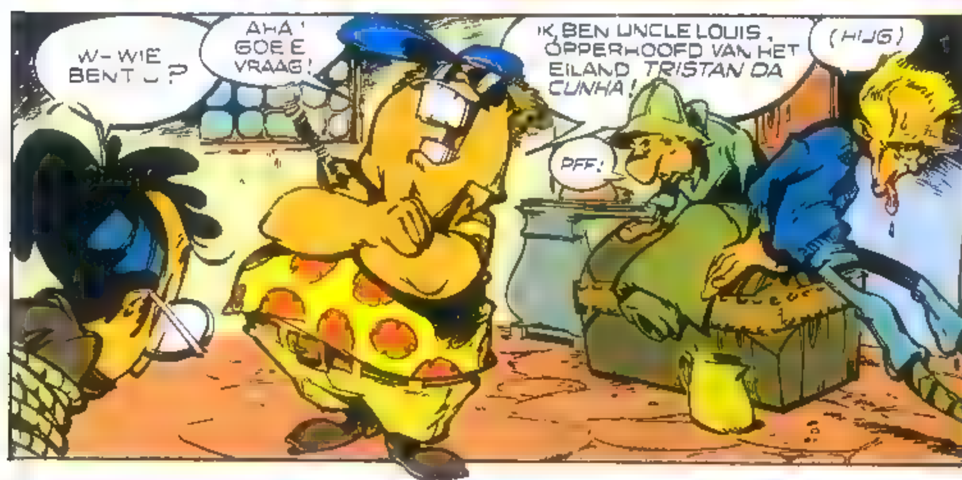

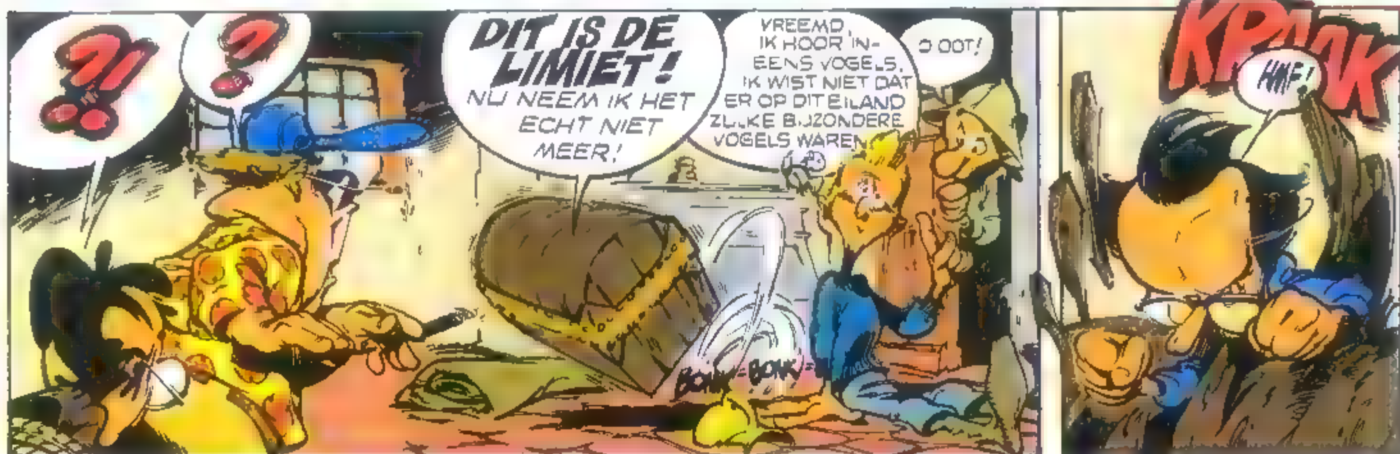

onze man in TRISTAN DA CUNHA

Een paar onverlaten knuppelen Wellington neer nadat hij een gigantische mijn op het eiland Tristan da Cunha heeft ontdekt

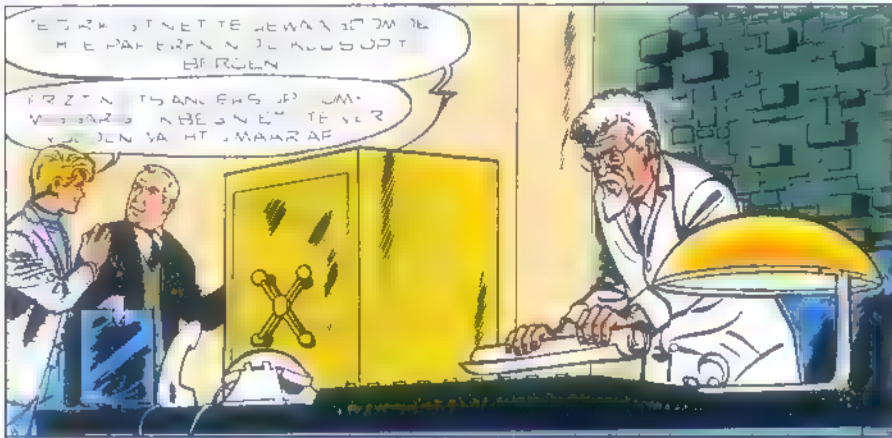

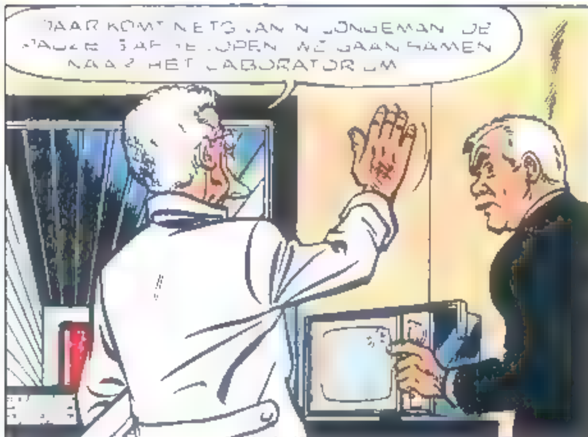

WORDT VERVOLGD

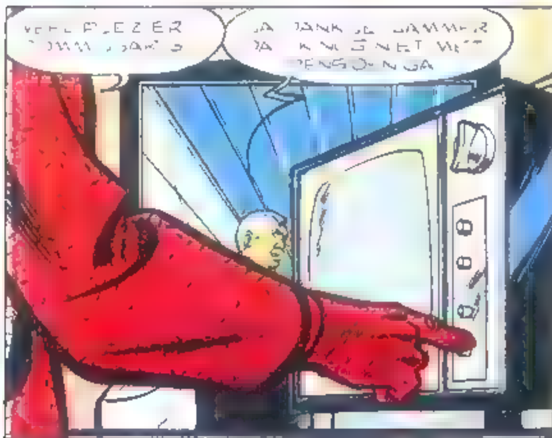
RIK RINGERS

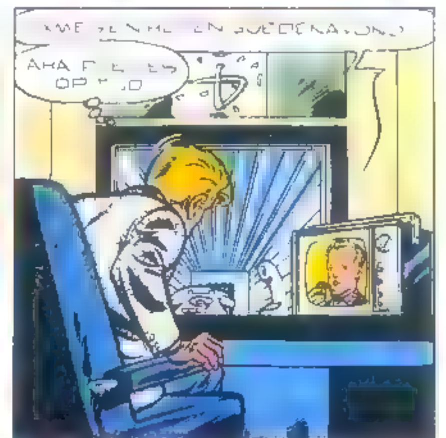
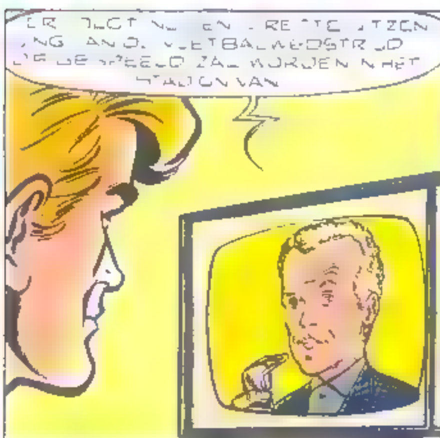
DOOR TIBET
EN DUCHATEAU
VERTALING: ED SMITS

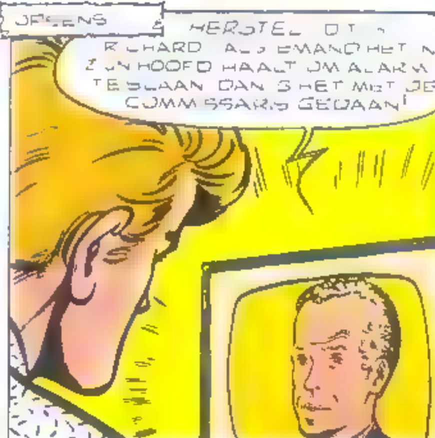

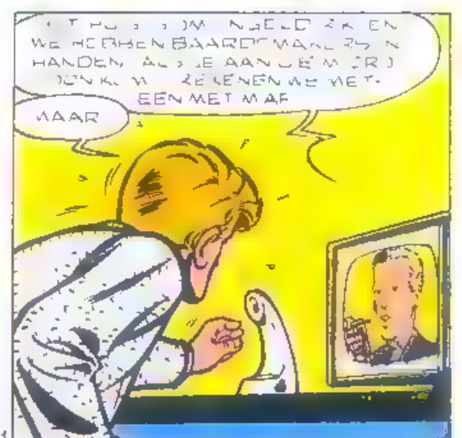

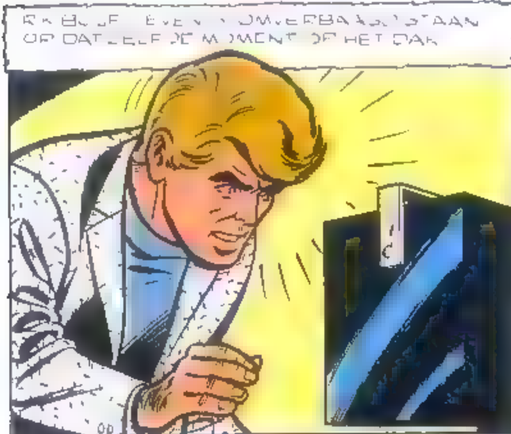

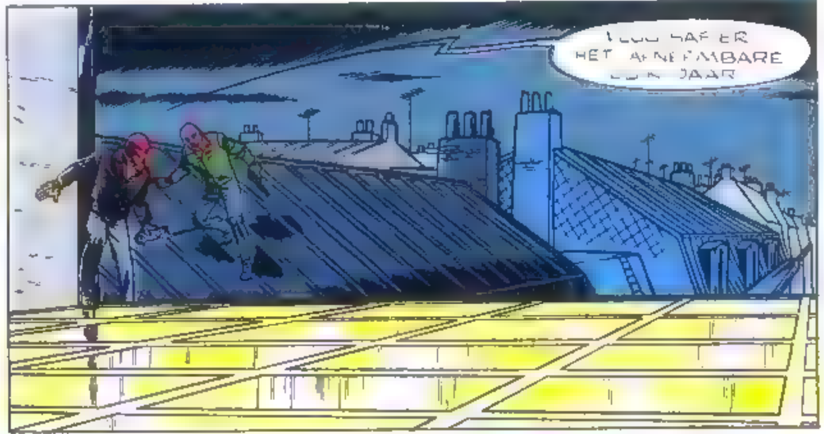

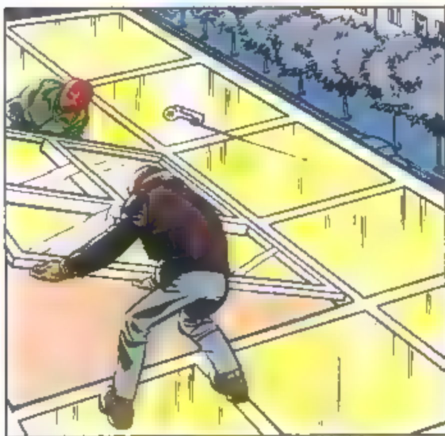

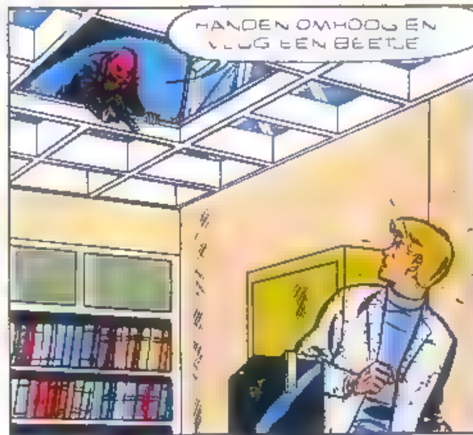
DE DUBBELGANGER

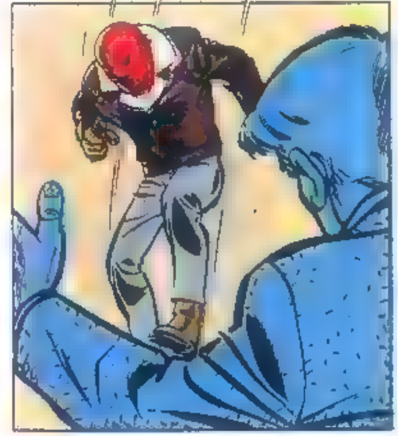
Een poging om de documenten van de professor te stelen is door Rik verijdeld, maar de schurken laten het er niet bij zitten..

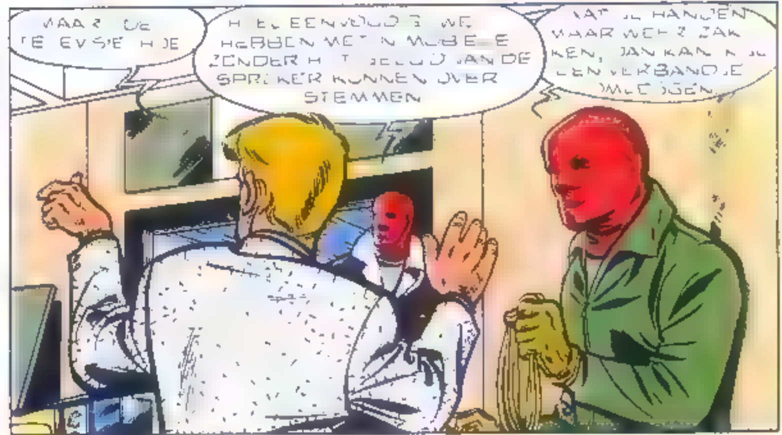

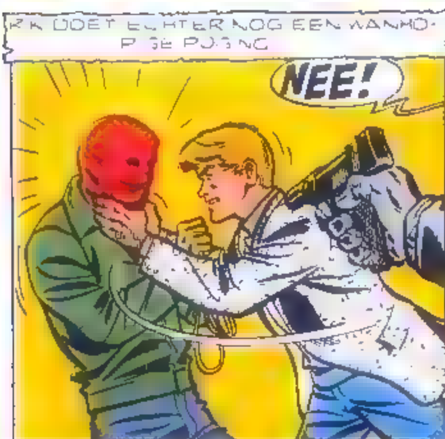

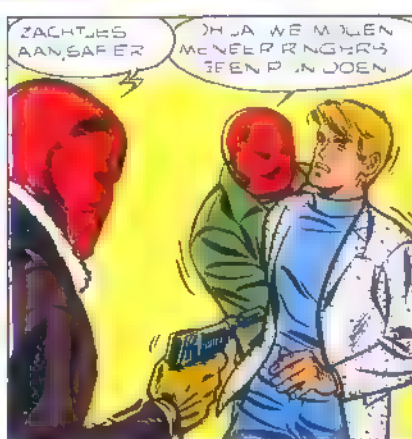

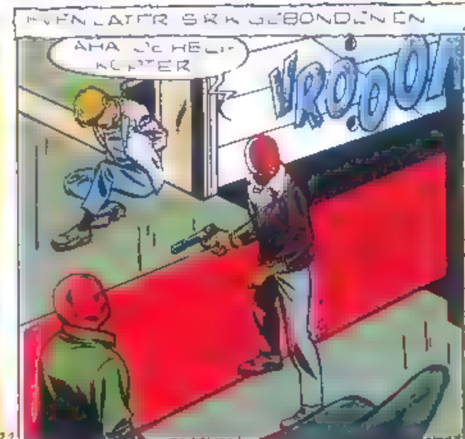

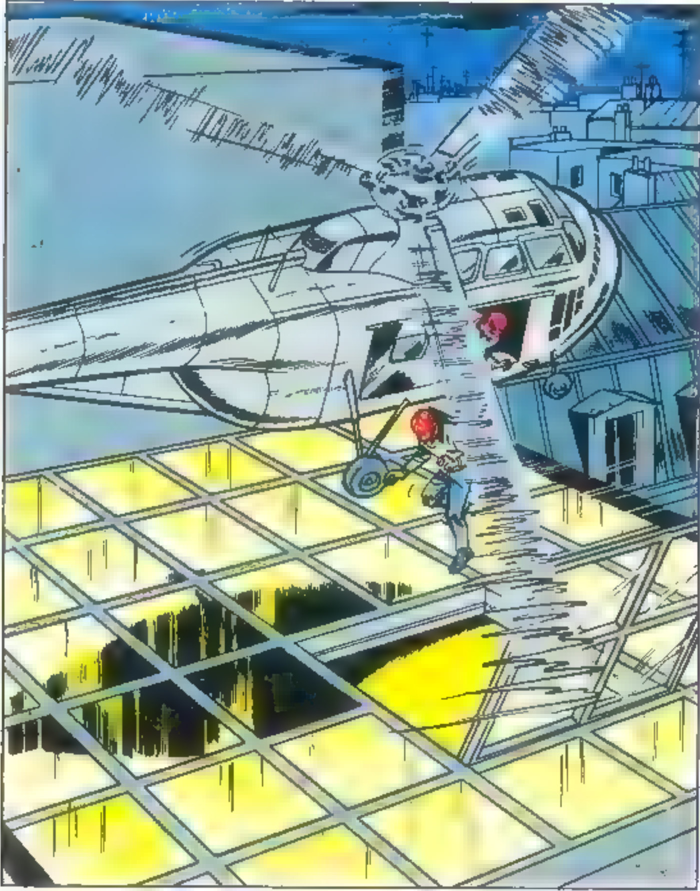

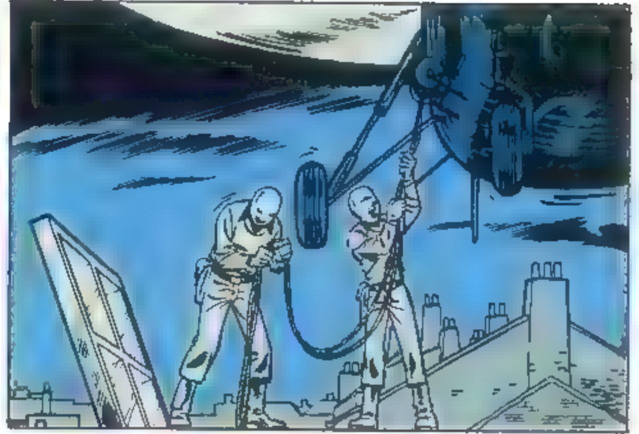

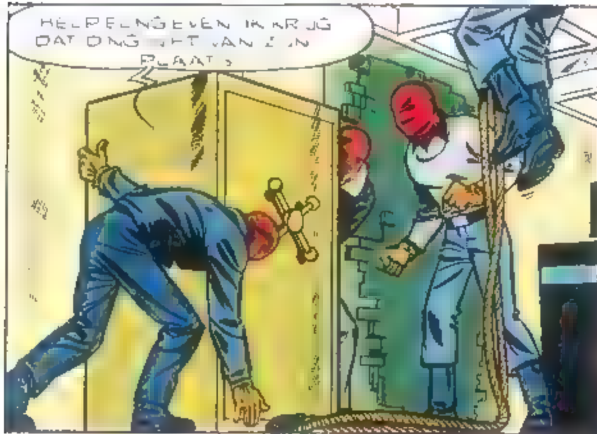

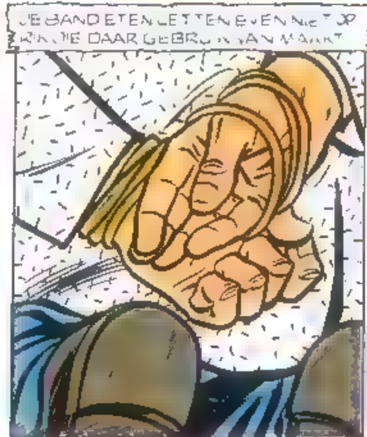
RIK RINGERS

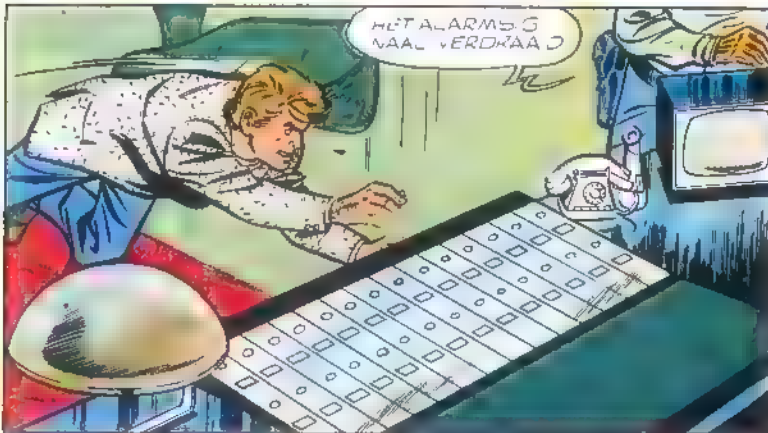

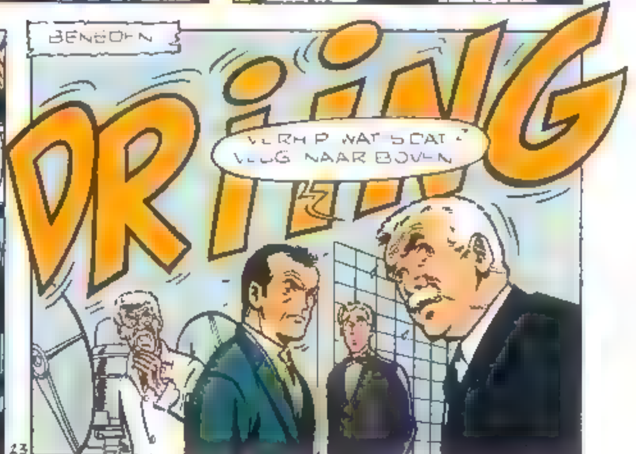

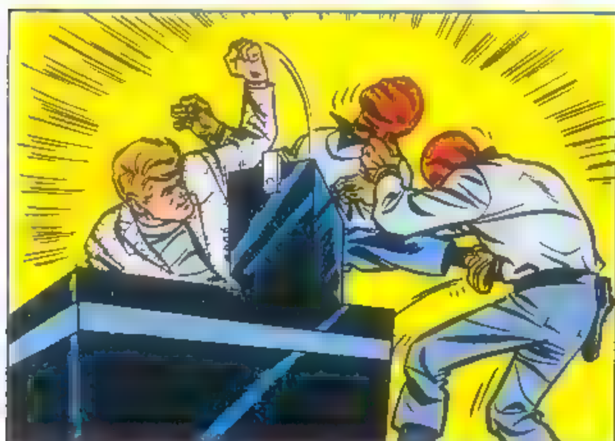

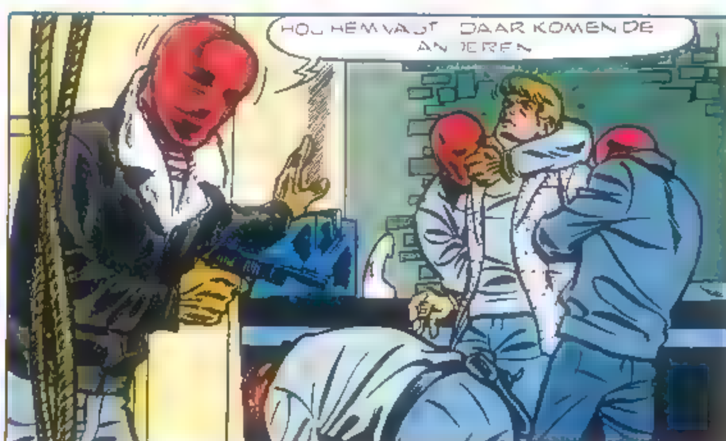

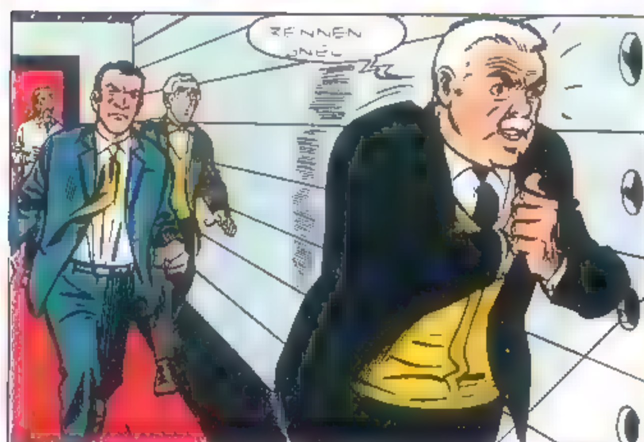

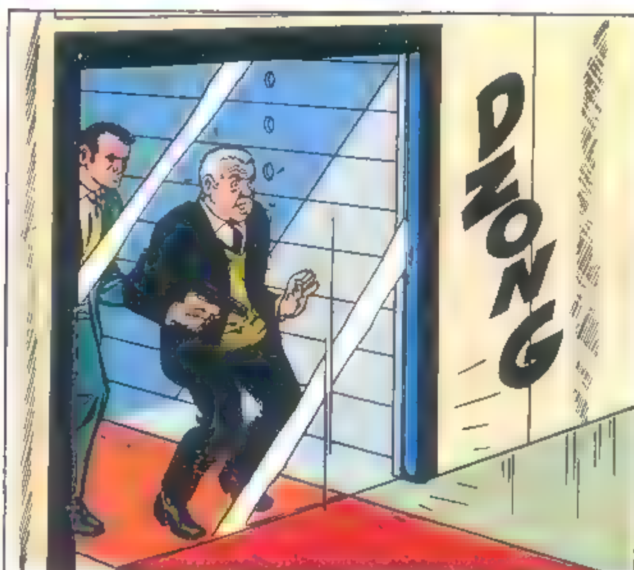
DE DUBBELGANGER

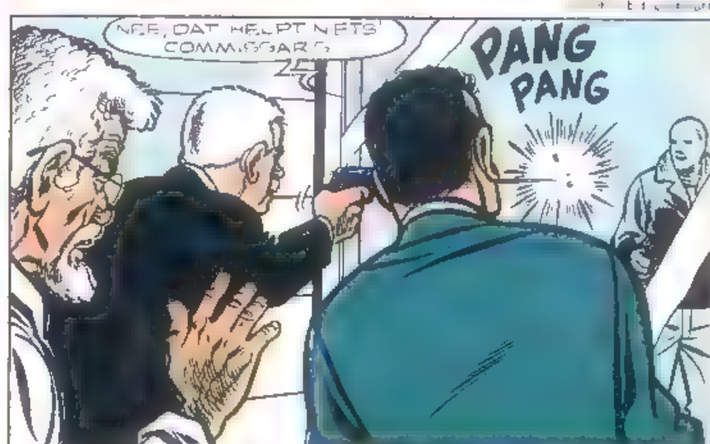

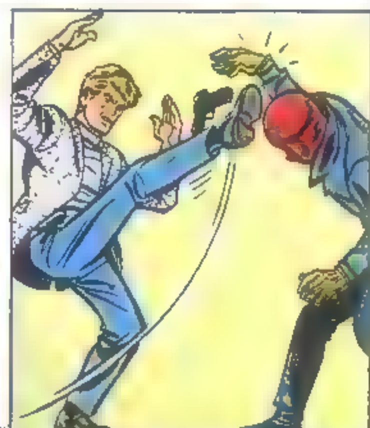

WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

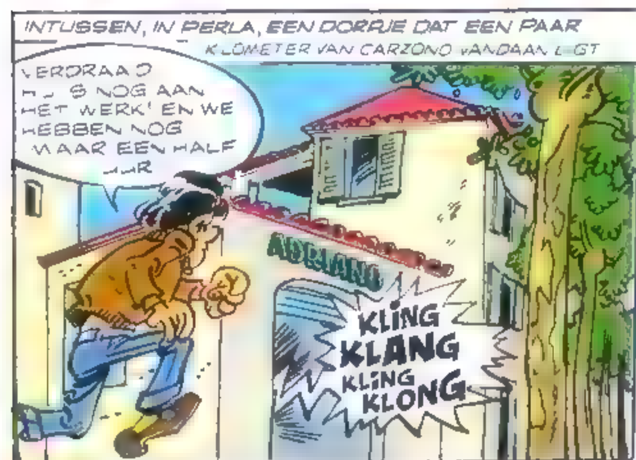

TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

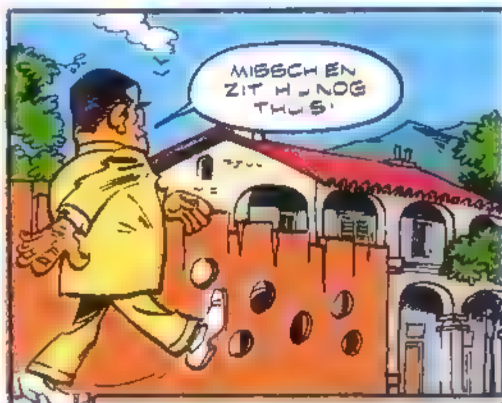
GANGSTERS EN VOETBAL

De ex Maffia-man Macaroni is op weg van New York naar zijn geboorteplaats Carzono. Daar gaat het echter ook niet zo rustig toe.

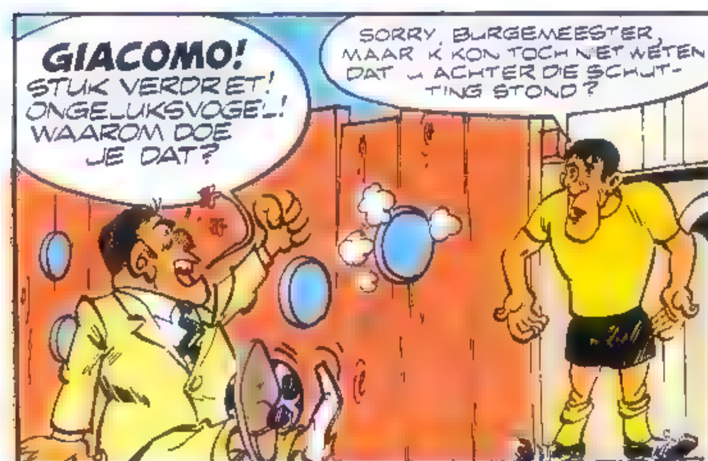

WORDT VERVOLGD

de TOP
HET IS NIET TE GELOVEN, ZO BRUIN BAKKEN WE ZE ALLEEN HIER. ZE SWINGEN WEER DE PAN UIT. DAT MAKEN WE NOOIT MEER MEE, NOOIT MEER MEE, HIER EEN BRIEF VAN MEVROUW GUDDEREN, OF GIDDEREN, GADDEREN KAN OOK EN DIE MEVROUW KOMT HELEMAAL UIT GARDEREN OF GASTEREN EN ZIJ HEEFT BOVEN OP HAAR LIJSTJE STAAN VOOR HAAR ALLERLIEFSTE KLEINZOON UIT KNUTTEL NOORD-BRABANT PEPPIE EN DE PEPPERS, WAT 'N PLAAT, WAT EEN PLAAT.
WAUW! ZOALS JE ZE HIER HOORT, HOOR JE ZE NERREGENS.
PEP, PEP, PEP, PEPPIE EN DE PÉPPERS...
EN DAN HEFFEN WE NU AAN HET SCHONE LIED
DRAAIEN, ALTIJD MAAR DRAAIEN...
SAMENSTELLING
HENK ALBERS
THE LAST BEATLE
TEKST: JAN VAN GELDEREN
CLEOPATRA
JUST 'ROUND THE CORNER

30 van JOOST

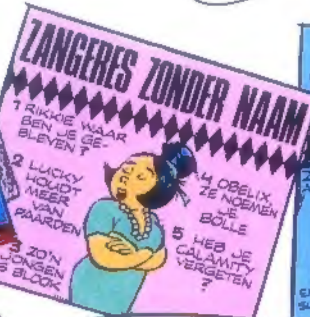
Z'N LAATSTE CREATIE, EEN DIJK VAN EEN MONO-PLAAT!

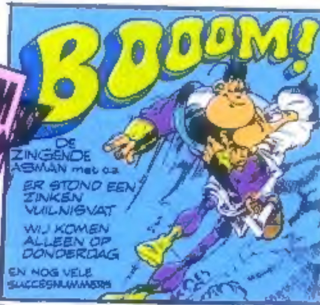
LET EENS OP HET ZWOE-ZWOE-ZWOELE IN HAAR STEM!

DE ZINGENDE VUILNISBAKKENOPHEFFER EN LEEGSTORTER MET SWUNG!

HET BLAFFENDE PAARD MET AAN DE PI-A-NO DE ZINGENDE HOND!

HE-LE-MAAL STIL, MET EEN BROK IN M'N KEEL!

WAT EEN PLAAT, WAT EEN PLAAT, OOK PILOTEN HEBBEN EEN HART!

ROMANTIEK, ROMANTIEK, UIT HET VLAKKE LAND, HET VLAAND'REN LAAND....

DÉ ONTDEKKING VAN NE-GEN-TIEN-ÉÉN-EN-ZEVENTIG ACHTER HET FORNUIS!

ÉÉN, TWEE DRIE, VIER, ZE STAMPEN DE PAN UIT!

ZIELSMEDELIJDEN HEB IK MET DE SCHAT...

THEO, WAAR BEN JE GEBLE-HEVEN, DE MAAN STAAT GEHE-HEVEN!

DIENSTPLICHTIG ZANGERTJE VAN DE BOVENSTE PLANK VAN DE HIHIHIERARCHIEKE LADDER!

VOOR MEVROUW GUDDEREN UIT GARDEREN VOOR HAAR LIEFSTE SCHOONZOON DR. JOHN MET DE BOER DIE KIESPIJN HAD.

EVEN STIL, EVEN STIL, EVEN NADENKEN. JA! ONZE JONGSTE LUISTERAARS VRAGEN MIJ VOORTDUREND OM JACOB BELHAMEL EN DE DAMSLAPERTJES, OPGELET, OPGELET, LUISTERAARTJES, HIER KOMEN ZE!!!

EVEN TIJD VOOR HET GESPROKEN WOORD, NUMMER 23 IN JOOST'S EIGEN TOP 30, LACHEN, LACHEN, LACHEN MAAR!

STRANGERS IN PARADISE HELEMAAL NIEUW, HELEMAAL SWINGSWING-SWING!

HET ZIT WEER HELEMAAL SNORRRRRRRR MET CHUCK BERRRRRRRY!

HAHAHAHAHA, OUD OUD OUD, MAAR MET EEN STEMMETJE VAN GOUD!

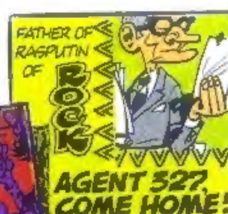
DE APPEL VALT NIET VER VAN DE BOOM, ZO BAAS, ZO KNECHT!

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

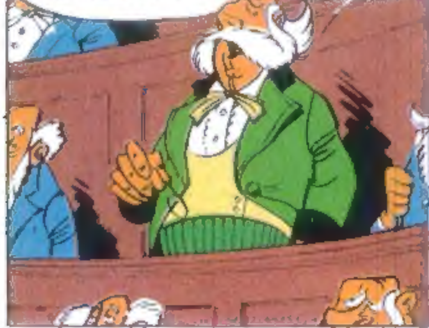

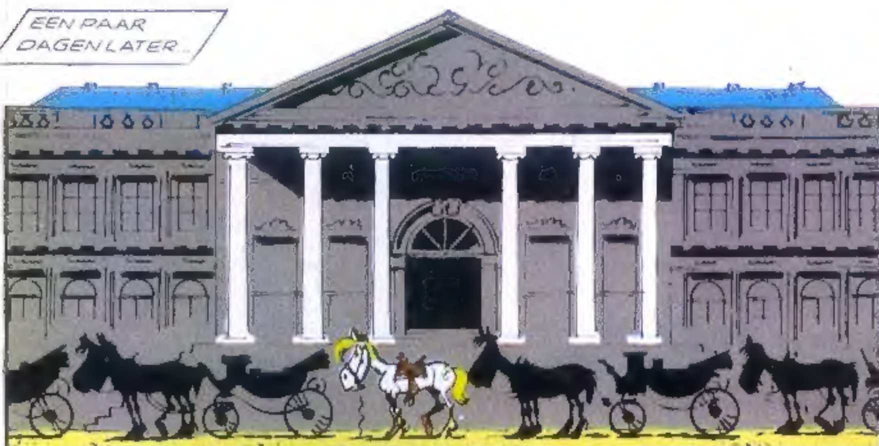

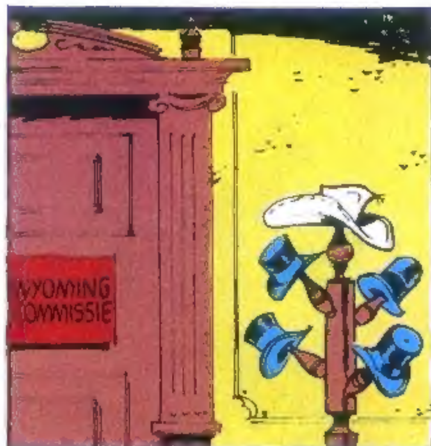

ZWARTE HEUVELS

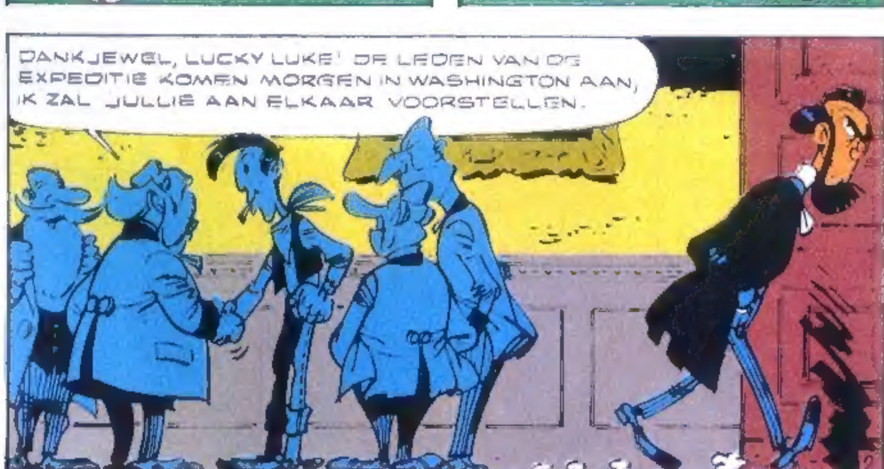

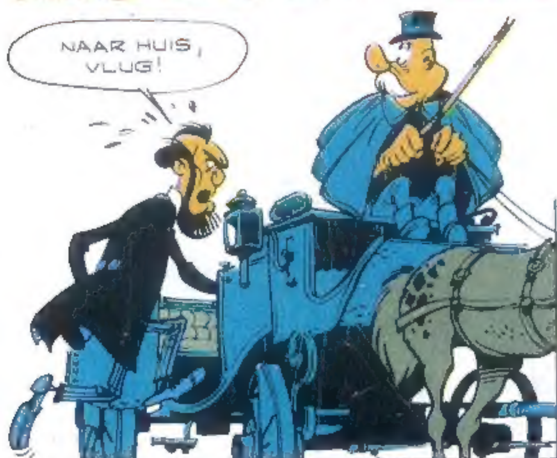

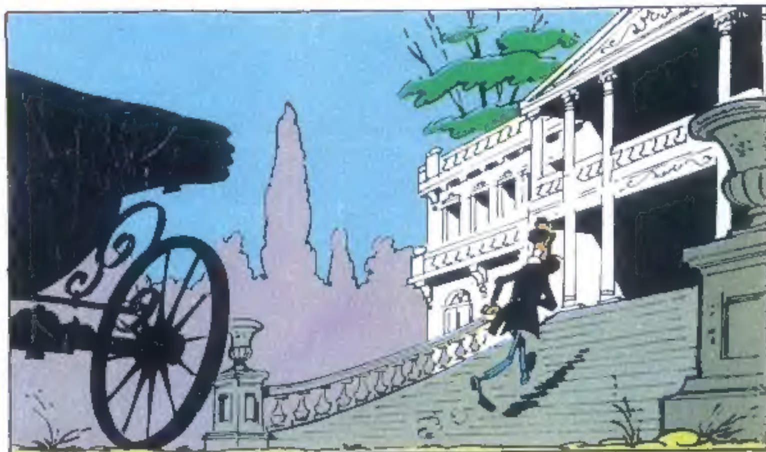

LUCKY LUKE DE ZWARTE HEUVELS

WORDT VERVOLGD